

el montblanc foradot

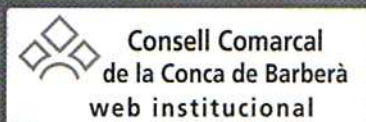
Revista bimestral de Montblanc

Núm. 74
Setembre-octubre de 2012
Preu 3 €

**“L’església de Santa Maria la Major
i el Jutjat”, aquarel·la de Guillem Fresquet**

El Consell Comarcal de la Conca de Barberà més a prop teu!

www.cccb.net

www.laconca.net

www.concadigital.cat

www.concativa.cat

www.concaturisme.cat

www.serviconca.org

mediambient.serviconca.org

www.concajove.net

visita'ns!

Seu central: Palau Alenyà - C. de Sant Josep, 18 - 43400 Montblanc (Tarragona) - Tel. 977 86 12 32 - Fax: 977 86 24 24
cccb@concadebarbera.cat

Seu Santa Coloma de Queralt: C. del Mig, 24 - Tel. 977 88 19 49 - Fax: 977 88 08 55

www.concadebarbera.cat

Col·laboradors

Col·laboradors d'El Foradot durant el 2011 (per ordre alfabètic)

Amorós Òdena, Brigid
 Badia Batalla, Francesc
 Batalla Marc
 Bayona Cardona, Vicenç
 Bayona Tur, Josep
 Bulló Gassó, Joan
 Camargo R, Rubén-Darío
 Cartanyà Martí, Joan
 Casanoves, Melcior
 Casellas Andreu, Antoni
 Casellas Carbó, Joan
 Castellà Martín, Anton
 Castellví Tarraga, Josep M.
 Cienfuentes Perea, José Luis
 Civit Porta, Maria-Isabel
 Club Atlètic Montblanc
 Col·legi Mare Déu de la Serra
 Contijoch Casanoves, Josep M.
 Contijoch Huguet, Carolina
 Contijoch Miquel, Eduard
 Cuatrecasas Membrado, Llibert
 Dalmau Fort, M. Carme
 Fibla, Pere (Rvd.)
 Golobardes Martí, Núria
 Grau Pujol, Josep M.
 Huguet Llorca, Ramon Maria
 Jaume Galceran, Dr.
 Jàvega Bernad, Neus
 Jàvega Bulló, Josep-Pau
 Jové Contijoch, Roser
 Llobet Fornis, Francesc
 Marco Palau, Rosa N.
 Martí Ferré, Ester
 Mata de la Cruz, Sofia
 Mici i Xesc
 Moix Maré, Enriqueta
 Neus Jàvega Bernad
 Noguer Pastó, Lluís
 Porta Balanyà, Josep M.
 Requesens Queralt, Ramon
 Ribera Gassol, Ramon
 Rovira, Núria
 Salvà Cortès, Jordi
 Sánchez-Cid, Enric
 Solé Maseras, Matias
 Vallés Martí, Josep M.

Entitats

Ajuntament de Montblanc
 Consell Comarcal
 Tanatori de la Conca
 Parròquia Santa Maria
 Adomont
 Associació Juvenil Barjaula
 Casal Montblanquí
 Arxiu Comarcal
 Col·legi Mare de Déu de la Serra
 Museu Comarcal
 Club Atlètic Montblanc
 Comunitat del Poble de Déu

Fotografies

Fotografia Ramper
 Francesc Badia Batalla
 Enric Balauder Miró
 Josep-Pau Jàvega Bulló
 Neus Jàvega Bernad
 Lluís López Delgado
 Joaquim Parés Jové
 Jordi Romeu Farré
 Enric Sánchez-Cid
 Josep M. Contijoch

Redacció i assessors

Maria-Isabel Civit Porta
 Josep M. Grau Pujol
 Rosa M. Pallisé Clofent
 Enric Balauder Miró
 Enric Sánchez-Cid
 Josep-Pau Jàvega Bulló

Contractació de publicitat

Mercè Vallbona Carreras

Entrevistes orals

Joan Bulló Gassó

Coordinador de la revista

José M. Contijoch Casanovas

Amb el suport de:

Diputació Tarragona

Generalitat de Catalunya
 Departament
 de la Presidència

S U M A R I

Temes del dia	4
Entrevista a Carles Andreu i Domingo	5
Palau Ferré, l'Ocell de paper i Nosaltrés, els valencians Francesc Marco Palau	7
Orthokine. La seva teràpia particular Vicenç Bayona Cardona	9
In memoriam. Del fill d'un amic Josep M. Castellví Tarraga	11
Anècdotes de Noruega Josep M. Contijoch	12
Botons de color Maria Isabel Civit	14
Gabriel Pujadas Ferrer, pianista internacional i pedagog musical montblanquí Josep M. Grau i Pujol	16
Nit màgica al cim de l'Everest Joan Clofent i Torrellas	19
Ermistes troglodites. Horta de Sant Joan Dr. Enric Sánchez-Cid	22
L'home redimit i la dona Brigid Amorós Òdena	24
Homenatge al pare Robert de la Riba Jordi Salvà i Cortès	27
L'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà presenta la segona jornada cinematogràfica "Imatges que fan Història" Núria Vilà Ninot	28
La Batalla de Terol. Un front protagonitzat pel fred Susanna Anglès Querol	31
Notícies del Consell Comarcal	34
Obtenir rendibilitat dels nostres diners Melcior Casanoves	35
Excursions del CAM	36
Notícies Espurna Mici i Xesc	37
Àrea de descans Marc Batalla	42
Temps recents passats	43

Fotografia de la portada:

Aquarel·la de Guillem Fresquet (1914-1991), pintor que als anys 60 es vinculà molt a Montblanc.

Revista bilingüe al·lòcatàlica
foradot

• Any VI. Núm. 74 Montblanc, setembre-octubre del 2012

• El Foradot

Recepció d'originals: c/ de Sant Francesc, 48

43400 Montblanc

Tel. i fax: 977 860 007 • A/e: elforadot@hotmail.com

• Edita: Imatge-9, SL

• Dipòsit legal: T-695-2000

• Imprimeix: Arts Gràfiques Requesens

• Editat amb la col·laboració de la Diputació de Tarragona

• Els articles publicats a *El Foradot* expressen solament l'opinió dels seus autors

• Premi Ventura Gassol 2001 atorgat per la Diputació de Tarragona

Temes del dia

Una mala notícia

El Govern ha ajornat l'aplicació de la millora de les pensions de viduïtat.

Estava previst que 350.000 viudes cobrarien més a partir del gener de 2012, una mitjana de 10 euros mensuals en casos amb ingressos baixos. Per a més informació, consulteu el Reial Decret que recull aquesta decisió. (Notícia de l'Associació Gent Gran.)

Organismes en el centre de la Terra

Un equip de científics anglesos ha detectat per primera vegada, a Sud-àfrica, organismes multicel·lulars en les capes més profundes de la Terra. L'estudi publicat en l'últim número de la revista *Nature* aporta una nova perspectiva sobre la riquesa i diversitat de la vida sota la superfície del planeta, fins a 3 quilòmetres de profunditat.

Fins ara, els científics pensaven que les criatures multicel·lulars no podien viure en aquest ambient per les altes temperatures, la falta d'oxigen i de l'espai de les grans profunditats. Pel que sembla, però, no és així, per tant, la Naturalesa és sàvia.

Ho superen els infants?

El Dr. Eduard Estivill, director del Departament de la Clínica Dexeus de Barcelona, conjuntament amb el Dr. Gonçal Pin, han publicat un llibre d'orientacions mèdiques, on explica que els infants fins als 5 anys passen més de 2.000 malalties. Per mitjà d'aquest

procés, preguntem: no quedaran ja vacunats?

Begudes gasoses

Les begudes gasoses, a més d'inflar el cos agrien el caràcter dels joves, segons informa la revista nord-americana *Injury Prevention*. Sembla que és així després d'haver-se detectat amb proves fetes a 1.800 escolars d'edats compreses entre 14 i 18 anys que haguessin begut més de 5 llaunes d'aquelles begudes a la setmana. La mitjana superava quasi el 60% dels consumidors.

Mòbils i càncer

L'acreditada revista *British Medical Journal* ha publicat la notícia que la possibilitat que les ones electromagnètiques dels mòbils causessin tumors malignes no té cap fonament, després d'haver fet proves clíniques a quasi 400.000 persones. La conclusió ha estat la següent: no hi ha cap evidència que vinculi l'emissió d'ones amb el càncer. Així, doncs, truqueu!

Despeses militars

A Espanya li costa mantenir els exèrcits fora de casa per salvaguardar els interessos d'altres nacions més poderoses. Ni més ni menys que 861 milions d'euros anuals, el que signifiquen 2,35 milions diaris. I aquí estem patint. Quines incongruències...!

Beneficis

BBVA declara beneficis nets de 3.004 milions el 2011. Bona part d'aquests beneficis no es podrien destinar a mitigar l'atur i augmen-

tar els tipus d'interès a pagar els patidors estalviadors o per pal·liar l'atur?

Kim Dotcom

És el *hacker* més ciberpirata del món. El seu lema és: "Cotxes ràpids, xiques bullicioses, superiors i festes a dojo... Visca la decadència! Hi ha poca cosa per comentar de les noves concepcions socials modernes.

Bombetes

A partir del mes de setembre s'han deixat de fabricar les bombetes elèctriques convencionals. Apa, doncs, a comprar les de baix consum!

Gat plusmarca olímpica

A Melbourne (Austràlia) hi trobem el gat més gran i gros del món. Pesa 9 kilos (tres vegades més que un gat normal) i mesura més d'un metre de llarg. És un mascle tigrat. Els veterinaris creuen que en pot arribar a pesar fins a 15 quilos quan sigui adult.

Impostos

Recordeu: El mal que tenen els impostos és que una vegada establerts mai més s'eliminen. I una vegada imposats no paren de pujar, encara que inicialment semblin minsos. Comproveu-ho, sinó, amb l'IRPF, l'IVA, etc. L'electricitat, el butà i els carburants no paren de pujar... paguem ara el mal cap dels polítics i economistes! Quedarà per sempre a un euro l'ecotaxa dels medicaments?

Entrevista a Carles Andreu i Domingo

President del Consell Regulador de la Denominació d'Origen de la Conca de Barberà i president de la Cooperativa Agrícola de Pira

El Sr. Carles Andreu és membre d'una família radicada a la Vila des de fa més de tres generacions, on hi destaquen persones tan sobresortides com el seu pare, del mateix nom i iniciador de l'activitat familiar agrícola moderna. El seu oncle, Anton Andreu i Abelló, fundador virtual del Museu Comarcal de la Conca de Barberà i l'oncle, Josep Andreu i Abelló, advocat i president que fou del Tribunal de Casació de la Generalitat de Catalunya dels anys 30; i finalment, el germà Josep, alcalde actual de la Vila de Montblanc. Les generacions familiars precedents foren originàries de Barberà, i es van mudar a Pira en anys posteriors, on encara disposen de casa pairal i la seu de la indústria del cava, de la qual l'entrevistat n'és fundador. Malgrat tot, el domicili particular el tenen ubicat al carrer Major de la nostra Vila. Casat amb la senyora Mercè Ribó, són pares dels joves Bernat i Maria. Després d'haver vist el seu ampli currículum familiar, *El Foradot* l'ha trobat persona idònia per ser entrevistat.

P. Sr. Andreu, quina funció té el Consell Regulador de la Denominació d'Origen de la Conca?

R. Té les funcions de control i de promoció. Controlar que tots els vins que surten sota el nom d'aquest consell regulador siguin raïms procedents de la Conca i embotellats a la Conca. I la segona tasca és la de donar a conèixer aquests vins.

P. Quines obligacions l'hi disposa ser president de l'entitat?

R. Representativitat com a president de la denominació d'origen.

P. Qui l'elegeix i quants anys comporta el mandat?

R. El president l'elegeix la junta formada per 5 viticultors i 5 elaboradors. I la durada és de quatre anys.

P. Quines són les seves funcions com a president de la Cooperativa Agrícola de Pira?

R. El president, juntament amb la junta, té la responsabilitat de tirar endavant la cooperativa.

P. En els dos casos, els dos estatuts preveuen la reelecció indefinida?

R. No.

P. Entrem en matèria estrictament agrícola: quantes tones de raïm anuals produeix aquests anys la Conca?

R. Normalment són aproximadament 30 milions de kilos de raïm, però malauradament aquest any a causa de la secada només es produiran uns 20 milions de kilos.

P. Quants hectolitres de vi de la Conca van a parar a les caves de San Sadurní?

R. Entre un 85% i un 90% del total de la producció, però si mirem endarrere, fa 25 anys, hi anava el 100% de la producció.

P. Del patrimoni familiar, se sap que tenen finques en diferents termes. Ens pot dir quantes hectàrees cultiven en total?

R. Aproximadament, 100 hectàrees.

P. Les finques són destinades al cultiu de la vinya o també a d'altres productes?

R. Unes 60 hectàrees al cultiu de la vinya; i la resta, al cereal.

P. Cultiven algun producte fora de l'habitual?

R. No.

P. Entrem en el tema industrial. És conegut de tothom que ha estat el creador de l'acreditada indústria del cava que porta el nom CAVA CARLES ANDREU. En quin any va iniciar l'activitat?

R. El Celler Carles Andreu va néixer l'any 1991. L'any 2004 vam fer un salt important amb el nou celler.

P. Quantes ampolles generen cada any?

R. Unes 150.000.

P. *Han fet ampliacions en la indústria inicial?*

R. Sí, l'any 2004 vam fer una ampliació que, per a nosaltres, va ser molt important.

P. *Quina extensió té la planta industrial i de què es compon?*

R. No ho sé, però es compon de celler elaborador, embotelladora, cava soterrada, sala etiquetadora i botiga.

P. *Quants treballadors l'ajuden en la producció?*

R. Entre el cultiu de les terres i l'elaboració dels vins som un total de 12 col·laboradors.

P. *Com veu la funció de les cooperatives. Creu que hi haurà fusions?*

R. Sí, malauradament ja fa anys que s'haurien d'haver fet.

P. *Actualment, quina és la cooperativa líder de la Conca en volum?*

R. Jo crec que dues: Solivella i Sarral.

P. *Creu que tot el que abans es cultivava segueix fent-se o han quedat cultius erms?*

R. El nombre d'hectàrees que s'han deixat de cultivar aquests últims anys crec que no és molt significatiu, les hectàrees de vinya es mantenen i les de cereal han substituït altres cultius.

P. *Què opina del tancament de la Cooperativa de Montblanc amb el resultat inquietant d'haver-se de vendre fins i tot el local social, obra de l'arquitecte Cèsar Martinell?*

R. És trist, fruit de no voler fusionar-se quan la teva producció disminueix, a més d'una deficient gestió econòmica.

P. *Com veu el futur de l'agricultura de la Conca?*

R. Jo sóc optimista, si els pagesos entenem que no sols hem de produir, sinó que també hem d'elaborar o processar el producte i participar en la venda.

P. *I per acabar, ha pensat alguna ocasió seguir el camí del seu germà Josep, que es dedica l'activitat política?*

R. No pas.

***

El Foradot agraeix al Sr. Andreu haver accedit a ser entrevistat i a contestar totes les preguntes sense posar-hi cap empenya. Ara només ens queda desitjar-li molta sort en la tasca de tirar endavant una indústria que tanta acceptació té avui i, que tanta importància representa per a la Conca.

RAMPER

FOTÒGRAFS

- Reportatges professionals foto/video.
- Fotografies d'estudi Digitals i amb nous efectes al gust del usuari.
- Revelats i còpies en 1 hora
- Tecnologia digital avançada.
- Marcs a mida etc...

MONTBLANC

Tel. i Fax 977 86 07 23

C. Major, 38

L'EXPERIÈNCIA I LA PROFESSIONALITAT ENS AVALEN

HUGUET MASDEU

**CORREDORIA
D'ASSEGURANCES**

GRADUAT SOCIAL

**ASSESSORIA
LABORAL I FISCAL**

Xavier Huguet Navarro
Montserrat Masdeu Ballart

c/ Major, 74 - 43400 MONTBLANC
Tel. 977 860 074 - Fax 977 862 083

Palau Ferré, l'Ocell de paper i Nosaltres, els valencians

Francesc Marco Palau

L'existència d'un grup d'estudiants que comencen el primer curs a la Universitat de València amb ganes de formar-se a nivell nacional i de ser actius en aquest sentit, un referent potent des del punt de vista teòric com ho era Joan Fuster i un grup de professors catalans capacitats per despertar el seu esperit crític que, per diversos motius, coincideixen aquells anys a València són els elements principals que ajuden a entendre el sorgiment d'una generació intel·lectual que marcaria des de llavors, el món cultural valencià.

A més, caldria entendre aquesta generació universitària pels canvis socioeconòmics produïts al País Valencià, que va permetre a fills de famílies provinents de comarques poder anar a estudiar a la Universitat.

Nosaltres, els valencians és el llibre que marca un abans i un després en la consciència nacional valenciana.

Així, el llibre respondria a uns objectius explícits: Qui són els valencians?

En referència a l'objectiu del llibre, Fuster especifica que "pocs valencians hi deu haver —valencians amb un mínim de consciència d'ésser-ho— que no s'ho hagin plantejat alguna vegada: què som, i per què som com som".

Però anys abans del mediàtic *Nosaltres, els valencians*, a mitjan dècada dels cinquanta, Palau Ferré i Joan Fuster coincidiren en un projecte cultural de l'editorial Editex, la col·lecció: Els Autors de l'Ocell de Paper.

El segon número, corresponent al 1955, dels vint-i-tres volums editats d'aquesta sèrie a mig camí entre la revista i la col·lecció de poesia, comprenia textos d'autors del Principat, del

País Valencià i de les Illes Balears.

La coberta estava il·lustrada per un artista de la Conca de Barberà, el montblanquí Maties Palau Ferré, del qual ja se'n parlava a la premsa.

Al *Diario de Barcelona* del maig de 1956, per mostrar-ne un cas, ja es referien a ell explicant que "es comfortable verle intentar usar lenguaje propio [...] cabe forjarse esperanzas en el brillo

de lo que hoy es un diamante en bruto".

Així, Josep Maria Espinàs, Joan Fuster i Gumersind Gomila amb *El venedor de noms*, *Fragment sobre la poesia* i *La Miranda*, respectivament, van treballar conjuntament en aquesta edició del fascicle enquadernat en rústic de vint-i-set pàgines que s'imprimiria als Tallers Gràfics de Simpar S.A., del carrer Provença 330, de Barcelona.

Tal com explica Margalida Pons a *Poesia insular de postguerra: quatre veus dels anys cinquanta*, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat (1998), la pretensió de Joan Crusellas en la sèrie esmentada era afavorir la interpretació de textos literaris com a eines de comunicació i provenia del principi integrador de la cultura on hi hagués presència de personalitats dels diversos territoris de parla catalana, amb l'ideal d'Europa i essent fills de la tradició clàssica.

La tradició clàssica queda palesa en el cas del pintor que vivia al carrer Riber de la Vila Ducal, en la representació en la portada d'aquest segon volum de la col·lecció de la narració clàssica de l'Odissea, el poema èpic atribuït a Homer.

El mite grec hi era present amb la nau d'Ulisses—també anomenat *Odisseu*—, la Penèlop que teixeix de dia i que desteixeix de nit, tot esperant la tornada del seu espòs a l'illa i la sirena que amb el seu cant intenta distreure la voluntat d'Ulisses de tornar a Ítaca després de la guerra de Troia.

La idea d'Ítaca seria sempre present en el món cultural català com popularitzaria posteriorment Lluís Llach amb la seva interpretació del poema del grec Konstantin Kavafis.

El vent a les veles del vaixell, els peixos, les ones i l'estrella de mar ajuden a ambientar-se en l'escena ideada per l'artista.

La influència de la cultura grecollatina en Palau Ferré es veurà en altres quadres, escultures o ce-

ràmiques posteriors, on hi apareixerà, per exemple, el rapte d'Europa.

Però l'escenificació del dur i llarg viatge d'Odisseu fins a la seva Ítaca estimada també tindria, més endavant, el seu espai en un gerro de ceràmica de l'artista que va ser exposat al setembre-octubre de 2011 al Museu d'Art Modern de Tarragona dirigit per Rosa Maria Ricomà en el marc de l'exposició comissariada pel crític d'art Antoni Salcedo, professor d'Història de l'Art de la URV, *Palau Ferré i el seu paradís*, exposició de la qual vam parlar al número 71 d'*El Foradot* del març-abril de 2012, la revista bimestral de Montblanc.

Uns gerros de Palau Ferré que en aquell context, al maig de 1956, eren descrites a les pàgines de Destino com a ceràmiques que "poseen una gracia inexplicable, a fuerza de ser poética, una gracia alba y candorosa originada por su raíz popular".

Tornant als autors de l'*Ocell de paper* d'Editex, cal tenir present que les dècades passades des d'aquesta col·lecció mostren autors i artistes àmpliament reconeguts i consolidats en les lletres i en les arts, però cal tenir present que en aquell moment tot just s'estaven fent un lloc en el món de les humanitats.

Els tres autors d'aquest segon volum se sumarien a d'altres noms que també anirien escrivint al llarg de les diverses edicions: Cirici Pellicer, Rafael Tàsis, Maurici Serrahima, Domènec Guansé, Fèlix Cucurull, Agustí Bartra, Amat Piniella, Manuel de Pedrolo, Sal-

vador Espriu o Maria Aurèlia Capmany.

Ara que fa cinquanta anys de *Nosaltres, els valencians* és oportú recordar que al llarg dels anys seixanta i setanta el moviment de reivindicació lingüística i nacional va consolidar-se dins del món cultural, sota l'aixopluc ideològic del fusterianisme, a partir de nombroses tertúlies, d'un moviment literari d'autors, però també de llibreries i d'editorials.

La creació dels moviments de renovació pedagògica i el fenomen de la Nova Cançó van aconseguir crear espais de llibertat i un impuls que marcarà la societat civil dels nostres dies, també en l'àmbit artístic.

Com havia aconseguit l'assagista sueca i la generació de joves universitaris incidir en la societat?

A través de la societat civil, essent la intel·lectualitat valenciana i tenint els artistes al seu costat. I és aquí on queda pal·lès el compromís del món de l'art amb el seu país, i van crear un marc de referència nacional.

I és a València on veiem, segurament, una major vinculació entre el món artístic i intel·lectual amb el país, des d'una òptica fusteriana, ja que al llarg del segle XX l'esperit modernitzador de l'art, que mirava sempre cap a París, veia en la racionalitat de l'assagista sueca una bona eina per fer avançar la societat cap a uns paràmetres europeus.

Així, si el País Valencià encara batega és gràcies al compromís del seu teixit associatiu, dels intel·lectuals i dels artistes compromesos.

Orthokine.

La seva teràpia particular

(Tractament i cura del menisc i altres cartílags)

Vicenç Bayona Cardona

En el consultori del doctor Ramon Rochera Vilaseca, traumatòleg i cirurgià ortopèdic del Centre Mèdic Teknon de Barcelona, després d'examinar detingudament les radiografies i la ressonància magnètica del meu genoll esquerre em va diagnosticar una osteoartritis, que és una part del procés natural de l'envelliment que ens afecta a tots, ja que és normal que el cartílag del genoll es deteriori amb el temps. L'osteoartritis sovint es desenvolupa lentament durant molts anys i només arriba a

ser dolorosament incapacitat quan el mal ja s'ha produït.

L'osteoartritis pot afectar qualsevol articulació del cos. El Dr. Rochera finalment em va enviar al Laboratori del Dr. Rabassa pel tractament amb orthokine. Aquesta teràpia consisteix, primerament, en l'extracció de sang del braç (Fig. 1).

Aquesta sang es processa en condicions especials i se centrifuga per extreure'n el sèrum (Fig. 2 i 3). Aquest s'ha de reinjectar (Fig. 4), finalment, en una data programada amb el doctor Rochera.

La teràpia orthokine s'utilitza des de 1997 amb molt bon èxit, i és un sistema únic de curació del dolor articular sense medicaments ni substàncies alienes. El mètode és completament natural, i usa només les proteïnes i factors curatius del propi cos. La causant habitual de l'osteoartritis és bàsicament una *proteïna dolenta* anomenada **interleukina-1**, que provoca dolor i inflamació del cartílag. Curiosament, també tenim una *proteïna bona* que contrareasta els efectes negatius de la primera, i que rep el nom de **proteïna antiartrítica**.

TAPIMONT, SL

Ctra. Tàrrega, sn
43800 Montblanc
Tel. 977 86 13 30
www.tapimont.com

VIVES

Els millors
complements

per aquesta temporada

Perfumer
Regals

Obert diumenges al matí

Plaça Major, 14 • Tel. 977 860 495 • Montblanc

FONDA BOHÈMIA

habitacions, estudis i restaurant

Ruot

Pleta, 23
Vilasalva s/n - Riuet alt
Tel. 977 81 51 45
Fax 977 86 11 07
Mòbil 629 31 94 08
43400 Montblanc

rdomingo@tinet.org
www.tinet.org/~rdomingo

En persones amb articulacions sanes, les proteïnes *bones* i *dolentes* estan presents aproximadament en la mateixa quantitat; és a dir, es manté un equilibri natural, al contrari dels que patim osteoartritis, que en tenim massa de dolentes i massa poques de bones.

Per tant, el nostre cos no es pot defensar de les forces de la inflama-

ció ni detenir el procés de deteriorament del cartílag.

Com he dit anteriorment, la **teràpia orthokine** es basa en substàncies que genera el nostre propi cos, la qual cosa fa que sigui molt ben tolerada. A més, els efectes antiinflamatoris i regeneradors són de llarga durada. Per aquest motiu està plenament indicada en perso-

nes d'avançada edat, per les quals cirurgies invasives no són recomanables i en les quals els efectes de llarga durada poden augmentar-les la qualitat de vida. Finalment, per acabar, aprofito aquest article per agrair al Dr. Rochera i a la seva auxiliar, la Sra. Cati Sánchez, l'amabilitat d'haver-me facilitat la informació que l'ha fet possible.

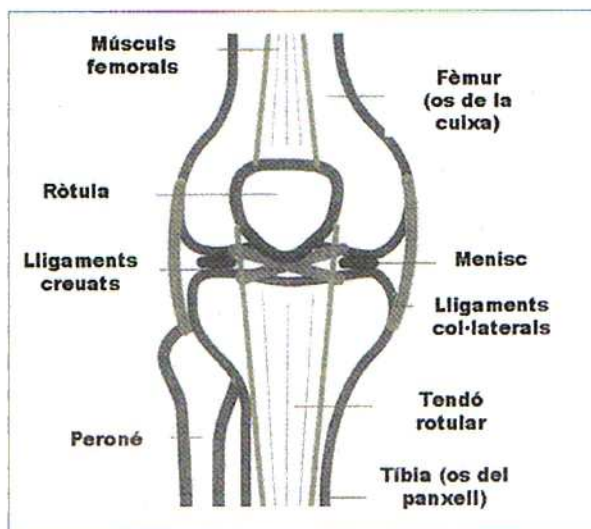
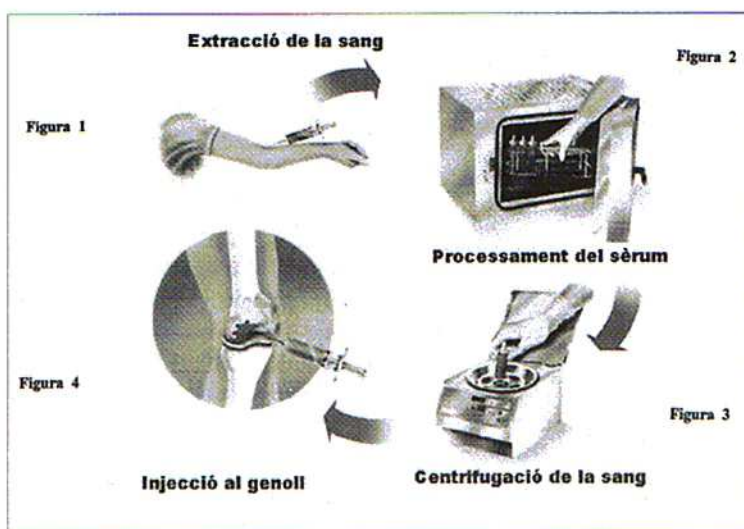

Figura 1

Figura 2

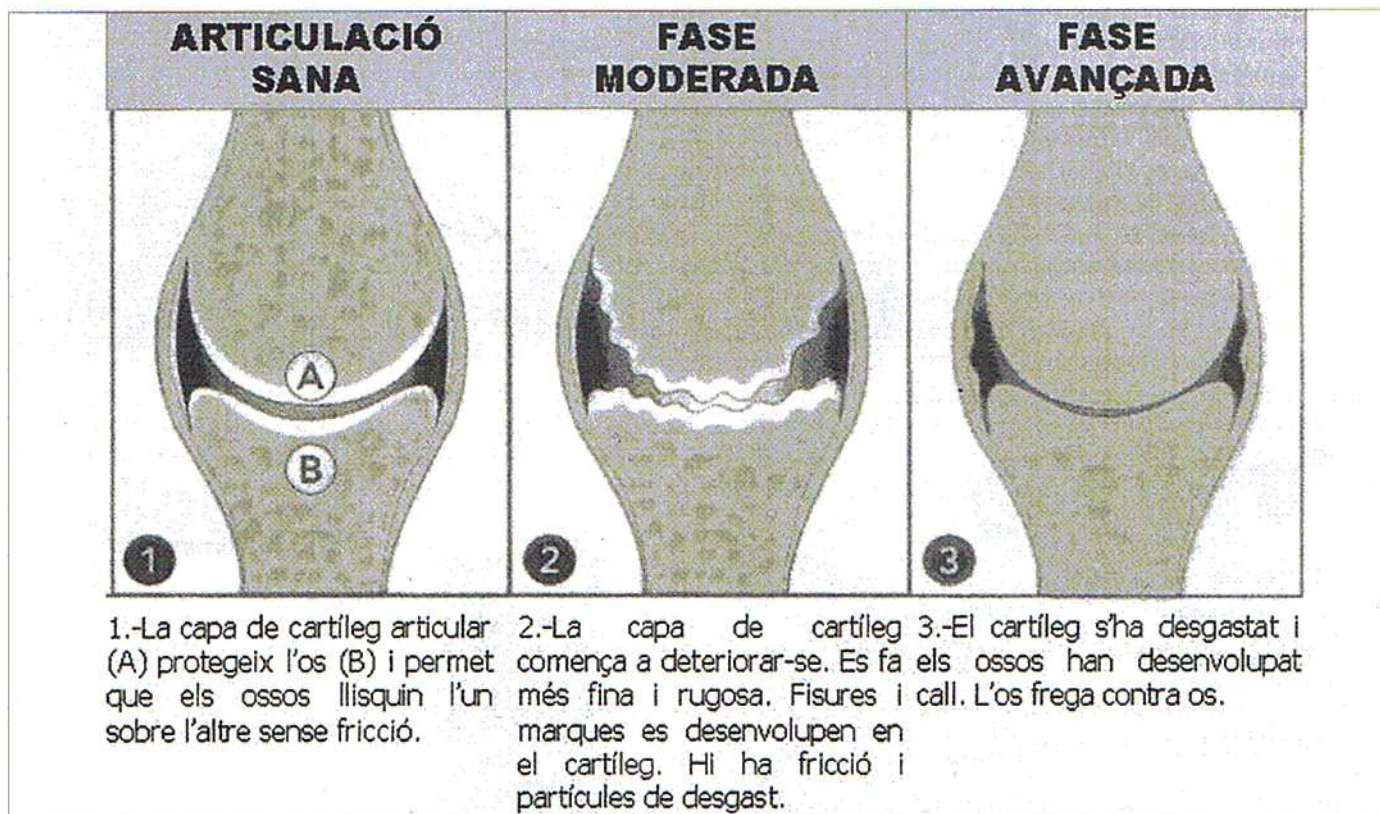

Figura 3

Del fill d'un amic

Josep M. Castellví Tàrraga

La notícia viscuda fa uns dies de la mort d'un jove esportista professional, concretament el futbolista Miky Roqué, un noi natural de Tremp víctima d'un càncer que va acabar amb les seves il·lusions als 23 anys d'edat, m'ha fet venir a la memòria recent una altra circumstància per a mi més pròxima i que em va colpejar fortament per l'amistat que m'uneix amb els seus pares. Em refereixo al Genís Roselló Cantos, de 44 anys, nascut a la nostra Vila, que practicà el futbol fins a l'edat juvenil i va exercir de professor de l'INS Els Pallaresos. Ens deixà el passat dia 12 d'abril, després de suportar la mateixa malaltia que el noi de Tremp, i diverses intervencions quirúrgiques per aconseguir vèncer-la.

Del Genís, els mitjans de comunicació no se'n van fer cap ressò. El Genís forma part del grup de joves, la joventut dels quals s'ha vist tallada, després d'una vida viscuda amb uns valors com són l'amistat, l'amor a l'esport i a l'esforç per assolir uns objectius que l'il·lusionaven.

He de dir que per fer una síntesi de com era el Genís, jo el vaig tractar poc i, per tant, em baso en la relació que tenien d'ell persones pròximes que hi van conèixer mitjançant l'esport, la feina i l'amistat.

L'arrel futbolística li venia de família, en concret, el seu oncle Genís Roselló Fabregat, que fou el gran porter de l'equip juvenil de La Mehal·la, entre els anys 1951 i 1953, i del seu pare, Josep M. Roselló Fabregat, recordat capità de l'equip del C.F. Montblanc que aconseguí l'ascens de l'equip a la primera categoria regional l'any 1966.

El Genís va començar jugant amb el Montblanc i passà a l'equip juvenil del Gimnàstic de Tarragona on va tenir com a company al vallenc Sergi Parés Llagostera,

jugador professional de l'equip tarragoní i que posteriorment fitxà per la U.E. Lleida, jugant amb aquest equip a la primera divisió nacional. El Sergi Parés recorda el Genís com: "El noi que va arribar de Montblanc amb un caràcter introvertit, que destacava per la seva companyonia, rebel·lia pròpia de l'edat, i de fort caràcter.

El seu lloc a l'equip era de defensa central, i destacava per la seva col·locació, anava molt bé de cap, era fort i valent, i les seves funcions les duia a terme amb un total compromís amb la resta de companys".

Als divuit anys li va arribar el moment de triar entre el futbol i els estudis. El Genís va escollir els estudis universitaris de físiques, que dugué a terme a la Universitat de Barcelona. En acabar la carrera, va dirigir-se al món laboral de la docència, ja que era la seva vocació.

Els seus companys professors de l'institut dels Pallaresos re-

corden al Genís "amb un somriure amable, un caràcter discret, un posat tranquil i un aire melancòlic". Els seus alumnes, com "el professor dur però comprensiu".

Així defineixen al Genís l'entorn que va conèixer amb ell, i així era ell. Segur que la seva companya Maria Rosa, el seu fill Genís, de quatre anys, i principalment els seus pares, Josep Maria i Mariana, hi podrien afegir, sens dubte, molts altres valors.

La cruesa de la vida humana ha fet que la cadena de viure i morir en una família s'hagi vist una vegada més alterada. L'absència d'un ésser volgut és insubstituïble, sols els records en la memòria de tots farà que el Genís perduri viu, i serà el que faci temperar el dolor dels seus propparents, amb l'escalfor i el consol de veure que el seu estimat ho era també fora del seu entorn més pròxim. Que el Genís descansi en pau.

Genís Roselló Cantos amb l'equip juvenil del Gimnàstic de Tarragona. És el primer per l'esquerra dels nois drets; agenollat, al centre, el seu company Sergi Parés

Anècdotes de Noruega

Josep M. Contijoch

Per commemorar una celebració familiar, setmanes enrere vam fer un creuer al Pol Nord en un navili italià amb la meua esposa, per gaudir de l'oferta que fa la Terra en el solstici d'estiu quan el sol no es pon mai.

El viatge va resultar una delícia. En el creuer vam coincidir amb dos matrimonis coneguts: els montblanquins Josep Sanahuja Casas i Josepa Queralt Abelló, i uns amics de Reus, Enric Cardús i Blanca Gómez.

Durant les excursions per les ciutats dels fiords vàrem gaudir d'un l'espectacle ecològic incomparable, en oferir-nos multitud de plans ambientals com obres dels millors pintors realistes, a base de pics nevats, mars mansos, saltants d'aigua espectaculars, casetes pintades de tots colors i, també, perquè no dir-ho, la companyia de simpàtiques i simpàtics guies que ens feren les excursions encara més atraients.

Un dels dies ens va tocar un jove que no devia tenir més de 25 anys, molt accessible, i amb acreditat sentit de l'humor, el qual ens feu amè el trajecte explicant-nos un grapat d'anècdotes i llegendes noruegues, que no vaig poder per més recollir-les per ara poder oferir-se-les.

✓ **El túnel de les guineus i els conills.** Les illes Lofoten són tantes i apropiades que per vincular-les els governs noruecs han hagut de fer ponts o túnels. En feren un entre dues illes que el nom del qual ara se'ns escapa, que anomenarem "Y" i "Z".

La primera era plegada de guineus i l'altra de conills. Acabat el túnel les guineus quasi deixaren sense espècie conillera l'illa germana.

Preocupat el govern noruec per salvaguardar la població de leporids de l'illa "Z" i comprovant que les guineus se'ls feia insuportable els ultrasons, col·locaren un aparell a la meitat del túnel de la illa "Y", motiu pel qual les guineus en anar a travessar el túnel tiren a enrere encara avui en dia, i deixen en pau els petits mamífers, motiu pel qual el govern noruec es pot penjar la medalla ecològica.

✓ **Poble de nom curt.** El poble que té el nom més curt del món és el noruec Ø (una "o" trencada de per un pal), que només la disposa l'abecedari noruec. La seva pronunciació va entre "Oi", que en tenir aquesta característica la lletra en si és única en el món, tot i que es vocalitzi amb dues vocals.

✓ **Els llacs i la bona educació dels noruecs.** Si en un llac de Noruega hi veuen el cartell PROHIBIT BANYAR-SE, cal interpretar que no s'hi ha posat per aquest motiu, sinó per indicar que aquella aigua s'usa per al consum humà en ser canalitzada des del llac fins a una població, i no perquè sigui perniciosa. Ningú no s'hi banya mai. Així són de considerats aquells nòrdics.

✓ **La sopa noruega queda sota secret.** Diuen que uns soldats noruecs de la Primera Guerra Mundial arribaren al poble de Niufoord una nit morts de fam, de fred i traumatitzats.

Demanaren acolliment en una casa on els hi donaren un sopa tan bona que es van reconstituir tant, que l'alt comandament de l'exèrcit va enviar posteriorment un comunicat a la família per donar-los les gràcies i recomanar-los que s'abstinguessin de donar la recepta de

la sopa a cap estranger, no fos cas que la copiessin i es perjudiqués l'economia nacional. Per tant si un estranger vol cruspir-se la succulent sopa ha d'anar a Noruega a menjar-la (suposadament serà a Niufoord, encara que ells estableixin la recomanació a tot el país).

✓ **Acomiadament expeditiu.** En les tornejos de futbol entre pobles, l'equip que perdia el partit, en marxar de la població guanyadora, els components de l'equip perdedor es feien pipí al raval del poble que havia guanyat, així quedaven refets de la derrota... i descansats.

El poble guanyador, amb gran elegància, ho respectava...

✓ **L'illa del capellà.** En una illa de Les Lafoten hi trobem un riu amb un illot al bell mig, que els nadius l'anomenen *illa del Capellà*.

Diuen que el nom li ve de quan un *jaiet* sacerdot per dir missa a diferents poblets d'una i altra banda de riu hi havia d'anar en barca.

Veient els veïns que el venerable quedava cansat de remar tant decidiren (hi ha dues versions): Que parés en aquell illot on li portaven viandes i begudes perquè es refés (primera versió), o, que ell muntés l'altar a l'illa hi exhortés als feligresos dels pobles veïns que acudissin allí per a celebrar-la (segona).

Sigui una o altra la versió, la qüestió és que ara aquella illa li ha quedat per a sempre el nom d'*illa del Capellà*.

✓ **Cabres a la teulada.** Les antigues casetes noruegues pintades a colors, pel fet de no tenir calefacció a l'hivern, en segles anteriors les

hagueren de dotar d'aïllants casolans.

Un isolat a tenir en compte havia de ser la teulada per on es cola el fred amb més proclivitat. Per aïllar-la cobrien les bigues amb llenques d'escorça de bedolls i damunt hi aplicaven un bon tou de terra compacta.

No hi ha dubte que resultaria un bon aïllant, malgrat tot tenia un inconvenient a l'estiu: el fet que hi creixés herba per ser les teulades bastant inaccessibles per pujar-hi hagueren de buscar un sistema per tallar-la.

Algú se li va ocórrer muntar-hi les autòctones cabres blanques, que amb la seva gana la segaven fins deixar-la arran. Un bon i barat estalvi, sens dubte.

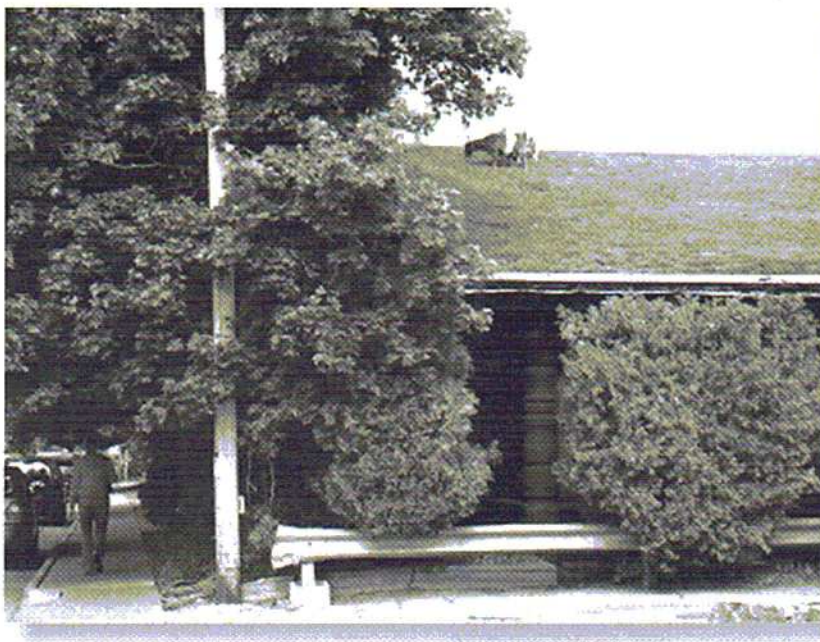
Malgrat la modernitat actual, avui encara se'n veuen algunes, com mostra la fotografia.

✓ **Copacalagre.** En una de les illes del sud de Les Lafonten hi ha un poble anomenat Langre.

La seva peculiaritat és tenir una platja d'arena tan blanca i llarga, tant, que els seus habitants afirmen que l'alcalde de la Copacabana —del Brasil— va venir Langre a inspirar-se per fer una platja en el seu país amb les mateixes característiques.

Per perpetuar aquesta efemèride, els habitants de Langre decidiren dir-li *platja de Copacalagre*.

✓ **Cases pintades.** A Noruega es veuen arreu, en els poblats i en les ciutats que bordegen els fiords cases i casetes, a més ara pintades dels colors de l'arc de Sant Martí, però quan el país era una oblidada i recòndita nació del nord d'Europa sense diners, els noruecs, malgrat tot, no volent abdicar de pintar les seves cases ho feren amb colors que els permetés les possi-

bilitats econòmiques, que no eren altres que els colors vermell, groc i blanc.

Aquests colors els obtenien de la següent manera: el vermell amb sang dels peixos barrejada amb oli de fetge del bacallà (espècie que en van sobrats); el groc, per mitjà de terra ocre (no freqüent en aquelles latituds) barrejat amb oli de fetge de bacallà (peix que Déu Nostre Senyor ha els ha proporcionat profusament als noruecs); i el blanc, obtingut barrejant l'oli de fetge del bacallà amb guix o calç, productes que pràcticament no existien a Noruega i que havien d'importar d'altres països (potser de Catalunya), pràctica que només podien fer les famílies adinerades.

Aquests colors crearen classes socials que duraren fins fa pràcticament poc temps.

Les cases pintades amb color vermell eren les dels pobres, perquè no costava gaire "fabricar aquella pintura" amb la sang del peix que abunda tant al mar del nord; les grogues eren cases dels

menestrals perquè encara que els costés esforç podien fer-se amb la terra, mentre que la blanca només les podien tenir els rics costats el que costés importar-la.

✓ **El rei viking.** Els noruecs expliquen dels vikings la seva afició al mar amb aquestes paraules:

"El rei viking fou el millor navegant del món per aquestes raons: un dia de mala mar, de galerna horrorosa, ell domesticava les ones de 20 metres d'altura i hi pujava a la cresta per tocar el cel i en la baixada per agafar el ric coral del fons.

✓ **Orografia.** Les muntanyes de la península escandinava són d'origen glacial. Hom queda sorprès en veure aquelles magnituds pètries, diferents de la resta del món, d'origen volcànic.

Esperem que els hagi agradat. En ser afirmatiu, potser un altre dia n'explicarem més.

Botons de color

Maria Isabel Civit

El seu nom era estrany i ella poc agraciada per la natura. Les faccions del seu rostre més aviat la definien entre una barreja d'Índia i del continent africà.

No era massa alta però sí que les estructures del seu cos eren les perfectes per la seva talla.

Estava envoltada en un silenci profund i un cel fosc on hi lluïen els milers d'estels en el firmament, la Rafi sense voler els contemplava i deixava brollar dels seus ulls unes petites llàgrimes com puntets d'agulla a l'escorça d'un arbre.

Només trencava aquell encant de tremenda soledat els gossos del vell veí, que vivia al mateix costat de seva casa pairal on els avantpassats li havien deixat per herència i que ella n'havia sabut

tenir cura de guardar-li la fisonomia i aquell encant dels anys molt llunyans.

La llum de l'estelada reproduïa una silueta depriment d'aquella noia que ni la fada bona dels contes es va dignar a embellir-la mai.

La seva mare mentre vivia li feia veure tot al revés i la Rafi, malgrat observava que li deia per al seu bé, no suportava aquell engany fent-la sentir encara més tímida i a la vegada també ridícula a ella, poc conversable plena de contrarietats inútils, com també ho eren les de les seves poques amigues que en algunes ocasions havien sortit juntes.

Ella es va crear un món propi i allunyat de la realitat. Encara avui es mostra amb un mocador del cap

color de cendra lligat al tombant dels seus cabells recollits.

El vestit blau cel amb un gran escot que deixa entreveure l'escapulari de la verge del Carme, obert de dalt a baix fins arribar just arran de les botes de cuir marró. Els botons no seguïen cap norma.

N'hi havia de quadrats, de rodons, de triangulars, etc., tampoc els colors no seguïen un ordre. Venia a ser com un rosari inventat per un nen petit que no té noció de res.

Excepte el seu rostre cremat pel sol i unes arrugues dibuixades en el contorn dels seus llavis, la seva imatge li retornà la representació d'una percepció de l'inexpressiu: com fa dos anys, dos segles... se li nota l'espatlla més corbada.

Ella intenta corregir la postura, però és inútil. Els ossos es troben com segellats i rígids.

Vol posar-se el davantal de butxaques grans i li costa molt per la manca d'agilitat dels seus braços i és aleshores que la mirada inescrutable es torna gelada i de color cendra, com el mocador en què ni una sola vegada es treia del seu cap, o també podia ser com els somnis dels atordits.

L'amor per ella sols fou imaginari. No és que pretengués un príncep blau, només era conscient que ratllava l'impossible per ser tal com era.

Una noia "lletja" i de nom estrany. Llàstima! Ella potser, en cap moment, es va aturar a pensar que la bellesa sí que la tenia.

I és clar que sí, restava dins del seu cor i de no haver-hi espills, el sol fet d'estar viva i poder respirar l'aire dels seus pulmons, de ben segur que l'hagués viscuda com la més bella i formosa princesa.

Reddis Conca, S.L.

ASSESSORANCES - ASSESSORIA FISCAL
LABORAL - JURIDICA - ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA: Comptable
Fiscal
Laboral
Assegurances

Els nostres clients
són el més important.
Per això els cerquem el
millor servei

Consulteu-nos

A MONTBLANC: Casal, 2 - Tel. 977 86 21 29

A L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ: Lluís Carulla, 6 - Tel. 977 87 01 84

**CONSULTORI VETERINARI
BOTIGA I PERRUQUERIA
SERVEI D'URGÈNCIES**

Raquel Huguet Masdeu
619 671 776

De dilluns a divendres 11.00 a 12.45 h
i de 17.00 a 20.00 h
Dissabtes de 10.30 a 13.00 h

C/ Francesc Macià, 5 baixos
Tel. 977 86 31 73 • 43400 Montblanc

CASA ROSER

BATES, BATINS I DAVANTALS
GÈNERES DE PUNT
LLENCERIA FINA
I EXTENS ASSORTIT DE GORRES

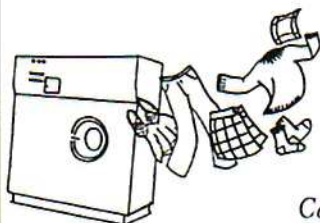
Carrer Major, 50
Tel. 977 86 02 20

434000 Montblanc

FERRETERIA

C. Major, 59
C. Muralla Sta. Tecla
Tel. 977 86 00 37 • Fax 977 86 25 04
MONTBLANC (Tarragona)

TINTORERIA MONTBLANC

*Catifes, pell i llenceria
Tintat de roba de cotó i napa
Planxat de tota classe de roba
Passem a domicili*

**OFERTA rentat
2 edredons o
3 mantes
32,75 €**

C/ Major, 84 • MONTBLANC
Tels. 977 86 07 48 - 977 86 07 49

RENAULT

TALLERS MONTBLANC, SL
Pol. Ind. "Les Tres Eres" • C/ Espardenyers, 4 i 5
43400 Montblanc
Tel. 977 860 895 • fax 977 860 783

LABORATORI D'ANÀLISIS

COMARCAL

ANNA SANCHEZ i FARRE
DAVID ROVIRA i MINGELLA
farmacèutics analistes

- Anàlisis clíniques
- Anàlisis d'aliments
- Anàlisis d'aigües
potables i residuals

c/Pau Casals, 3 baixos Tel. 86 13 20 MONTBLANC
Passeig Cañelles, 17 • Tel. 87 00 31 • Fax 87 11 49
L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ
a.sanchez.010.recol.es

Gabriel Pujadas Ferrer, pianista internacional i pedagog musical montblanquí

Josep M. Grau i Pujol

Gabriel Pujadas en un concert d'orgue a l'església de Santa Maria

El nostre protagonista neix a Montblanc, el 29 de setembre de l'any 1966, fill de Joan Pujadas Lamarca (1919-2006) i Montserrat Ferrer Pruneda (1930), és el petit de quatre germans: Joan (1954), farmacèutic, Anton (1956), filòsof i Jordi (1964), geòleg.

La seva educació musical va començar a la vila nadiua, concretament amb la germana Pilar Gomis. Als dotze anys la seva tieta de Reus, Maria Teresa Pujadas, li va presentar una amiga seva que estiuava al Vilosell, i que era professora de piano del Conservatori de Tarragona, la Carme Flexas que passaria a ser la seva professora durant gairebé deu anys. El seu mestratge és sens dubte el que més el va influenciar. Era una professora excepcional, tant a nivell musical com humà, gràcies a ella va aprendre la base principal, i alhora guanyava alguns premis de piano,

tant provincials (premi Manuel Nieto, de Reus) com a nivell de Catalunya (premi de Joventuts Musicals de Vilafranca del Penedès).

Amb la Carme va assolir el grau elemental fins a vuitè de piano. En aquesta època treballà com a professor de piano a l'Escola Municipal de Música de l'Espluga de Francolí, que fundà la mateixa Carme Flexas, i Cervera. Després, atenent la seva estada a Barcelona, com a estudiant de farmàcia, va entrar al Conservatori del Liceu per acabar els darrers cursos de la carrera de piano amb Ramon Coll. Sobretot recorda el bon ambient de la classe, on hi havia una munió d'alumnes de diferents parts de l'Estat que estaven sota la tutela d'aquest excel·lent professor. En aquesta època tingué un cert conflicte entre les carreres de farmàcia i de piano.

D'una banda hi havia la pressió per continuar el negoci familiar; i de l'altra, la passió innata per a la música fou un llastre que a vegades no el permetia desenvolupar-se plenament com a músic. De totes maneres, un cop acabada la llicenciatura de farmàcia i la de piano, es posà a treballar una temporada a la farmàcia dels pares, ja que pensava que així podria tenir temps per seguir practicant l'art de la música. En aquesta època va formar, juntament amb altres músics amics seus de l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, un grup de música de cambra que anomenaren *Divertimento*, amb la idea de realitzar alguns concerts.

Varen fer força actuacions, entre les quals, diverses edicions del Festival Internacional de Música que es feia a Montblanc en aquella època i que malauradament es va deixar d'organitzar. També actuaren en altres poblacions i festivals com les Nits de Música de Vallromanes, el

Festival de Torroella de Montgrí, el Festival de Música als Parcs a Barcelona, al Gran Teatre del Liceu i altres concerts a les ciutats d'Igualada, Gavà, Vic, etc. Fou una època molt emotiva i intensa on Gabriel Pujadas assolí un gran nivell interpretatiu. Després amb ganes d'ampliar la seva formació, inicia un període de viatges a l'estranger. Primerament, una estada de dos anys a Londres estudiant al Trinity College of Music. Foren uns anys importants on tingué una gran professora de piano, Christine Croshaw. També tingué l'oportunitat de fer alguns concerts a Londres. Recorda especialment dos concerts a St. Martin in the Fields i un concert a The Purcell Room, dins del complex del Royal Albert Hall. Acabà els estudis amb Distinction, que és la màxima nota que atorga l'escola.

També obté diversos guardons en concursos organitzats per l'escola entre els seus alumnes (premi al millor pianista acompanyant i premi de cançó francesa, juntament amb la soprano japonesa Chiharu Kato). A causa dels bons resultats aconseguits a Londres, l'escola li atorgà una beca per cobrir les despeses de la matrícula el segon any.

Quan va finalitzar l'estada britànica, un docent del Trinity College el posà en contacte amb un professor de piano d'una universitat d'Estat Units, i li va oferir la possibilitat d'obtenir una beca per ampliar estudis. Posteriorment, però torna durant un any a Catalunya, i reprèn les seves activitats concetístiques amb el grup *Divertimento*, però al cap d'un any va voler aprofitar l'oportunitat d'estudiar als Estats Units i durant dos anys roman a la Universitat de Connecticut, estudiant amb el professor Neal Larrabee i treballant com a pianista acompanyant per al

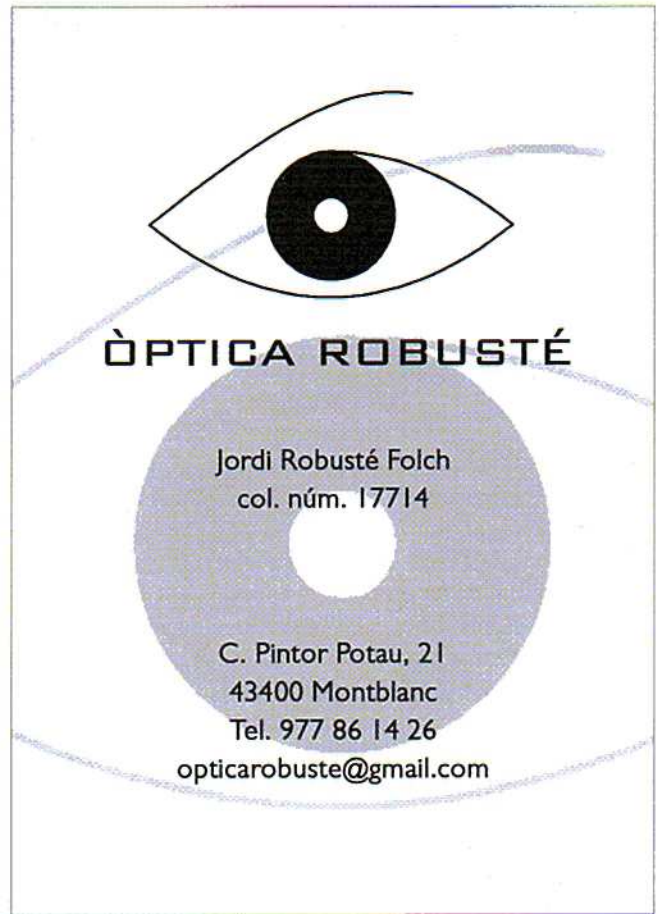

CAFETERIA
La Cañal
dos

Esmorzars al cap de setmana de forquilla
 Entrepans freds i calents
 Plats combinats
 Sopars divendres i dissabte nit

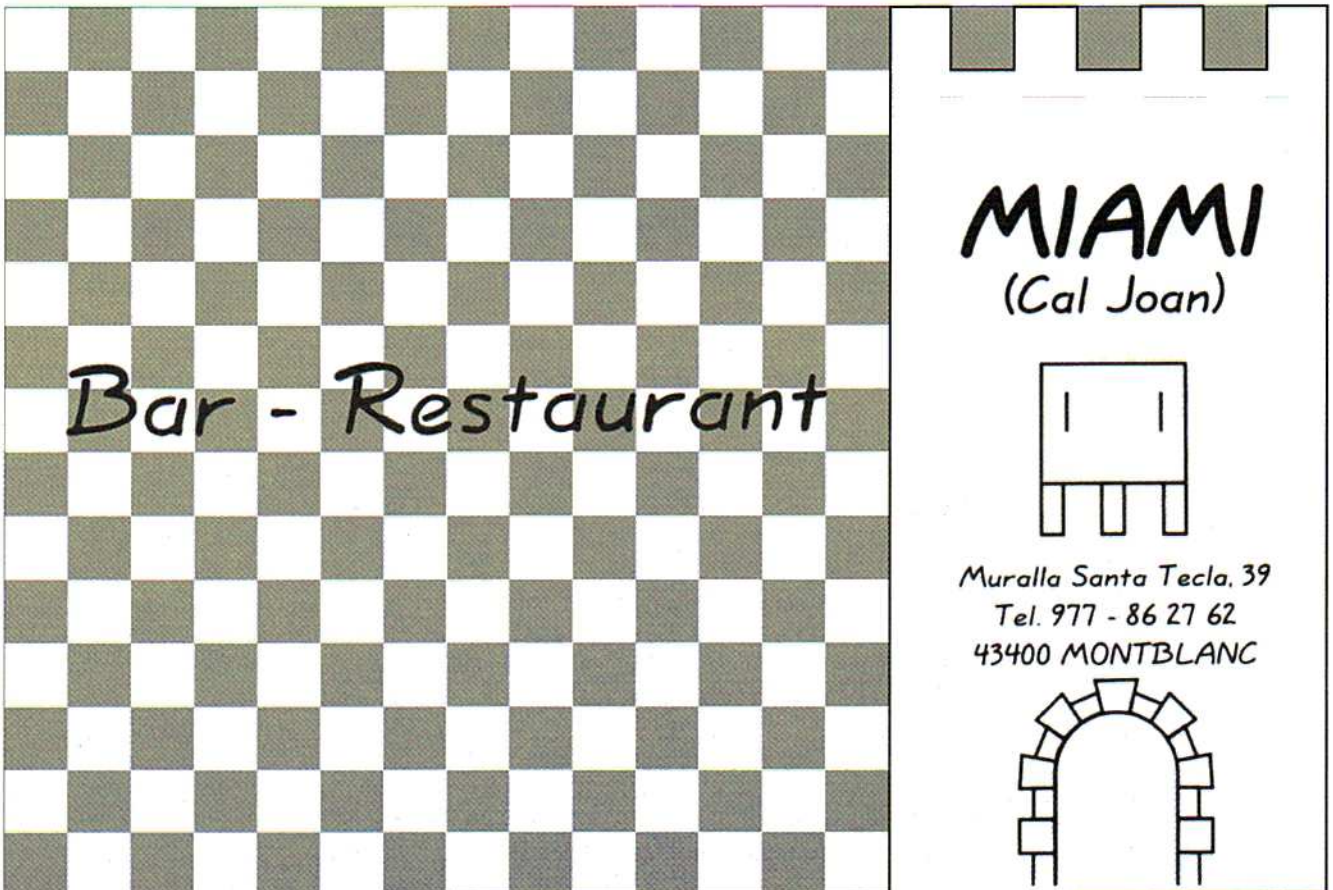
A LA CANAL DOS - C. Pau Casals, s/n

ÒPTICA ROBUSTÉ

Jordi Robusté Folch
 col. núm. 17714

C. Pintor Potau, 21
 43400 Montblanc
 Tel. 977 86 14 26
 opticarobuste@gmail.com

Bar - Restaurant

MIAMI
 (Cal Joan)

Muralla Santa Tecla, 39
 Tel. 977 - 86 27 62
 43400 MONTBLANC

Gabriel Pujadas, amb unes amigues davant el Trinity College de Londres, on hi interpreta peces de la seva autoria

departament de música de l'esmentada universitat. D'aquesta manera li concediren una beca d'assistent, que li permeté viure i estudiar alhora. També va aconseguir una altra beca d'una societat musical de Hartford, la capital de l'estat de Connecticut, que, a canvi de fer un concert anual, concedien uns diners per ajudar joves pianistes.

En aquest periple, recorda que els nordamericans el van tractar molt bé i l'estada esdevingué una gran experiència, tant personal com professional. En tornar dels Estats Units, es va mantenir uns anys fent classes particulars i de pianista acompanyant.

A Montblanc, en aquella època, la seva mare ja volia vendre la farmàcia i li proposà si voldria provar d'administrar-la. Va estar-hi un any, però va comprendre que després de tot l'esforç que havia fet per formar-se musicalment no tenia cap sentit de lligar-se a la farmàcia. Així, doncs, en aquell moment es va prendre la decisió de vendre-la.

El seu pare, d'edat avançada, estava greument malalt. Era una situació límit, i ell pren la decisió correcta en aquell moment. El seu pare finà al cap d'un temps, i va ser també un període difícil i de canvi, on en Gabriel Pujadas pensa que el més important era fer el que ell realment volia, és a dir, dedicar-se en cos i ànima a la música. La venda de la farmàcia fou una decisió difícil, en haver-hi el sentiment del passat familiar que havia començat el seu avi l'any 1916, però amb la mort del seu pare i la jubilació de la seva mare es tancava un cicle de tradició sanitària a Montblanc. Després decideix buscar l'estabilitat econòmica i es presenta a oposicions per a professor de música de secundària. Guanya una plaça, en la qual es manté fins avui.

Paral·lelament segueix amb la seva principal passió, que és tocar el piano. En aquesta època però, se centra més en la docència i té menys temps per a la interpretació.

Encara hi haurà però una altra sortida a l'estranger. Després de

cinc anys com a professor, va agafar una excedència per anar a Salzburg (Àustria) per estudiar durant un any a l'Institut Orff, un centre pedagògic conegut mundialment, per tal d'aprofundir en la manera de transmetre l'aprenentatge musical, sense basar-se en la imitació i la repetició que, per desgràcia, és el que encara abunda, si més no en la creativitat i les pròpies idees dels alumnes.

Aquest institut fou creat per Carl Orff a la dècada dels anys cinquanta, amb la idea de barrejar la música i el moviment, fent de l'aprenentatge musical una experiència viva, participativa, oberta i holística. Actualment segueix com a professor, i intenta aplicar un ensenyament musical que potencii la creativitat.

D'altra banda continua amb el piano i des de fa uns anys també amb el fortepiano (pianos més antics amb una tècnica més propera al clavicèmbal). També actua amb un trio (flauta, oboè i piano) i tenen en projecte un concert al Col·legi de Metges de Barcelona al mes de novembre vinent. Val a dir que no perd el seu contacte amb la Conca de Barberà i els mesos d'estiu el trobem descansant a Montblanc.

• GARCIA VICENT •

Muralla de Santa Tecla, 11
43400 Montblanc
Tel. 977 86 20 10

Nit màgica al cim de l'Everest

(El meu darrer dels Set Cims)

Joan Clofent i Torrellas

El Foradot es complau publicar el present article escrit en primera persona per Joan Clofent, en què mostra les vivències i el tràfec de l'escalada feta pel nostre exemplar montblanquí.

LA REDACCIÓ

El 19 de maig de 2012. Són les 3.20 h de la matinada i estic dalt del cim de l'Everest, la mare de totes les muntanyes i el sostre del món, on acabo de culminar el meu repte dels Set Cims.

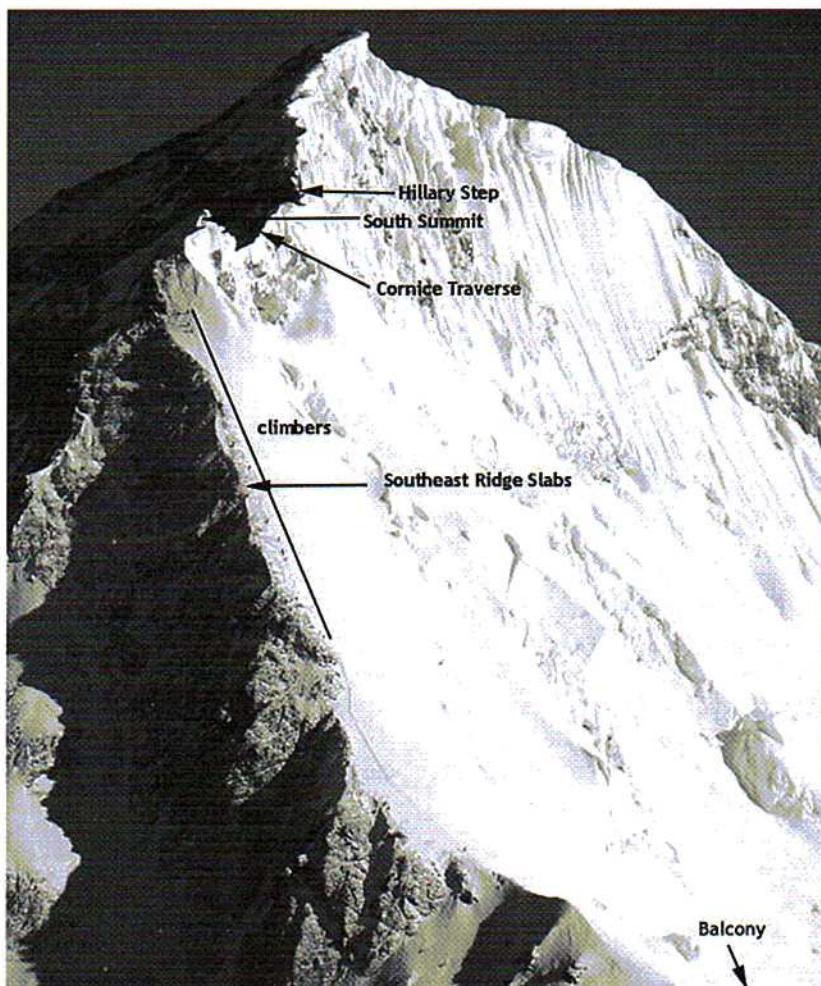
En aquest moment sento tota la càrrega sentimental i emotiva acumulada durant la meua lluita dels darrers 5 anys. En la llunyania del temps hi queden el Kilimanjaro, l'Aconcagua, l'Elbrus, la Piràmide de Carstensz, el Denali i el Mt. Vinson.

Hem sortit del C4, al coll sud, com quasi bé tothom, a les 8 del vespre del dia abans, ja completament fosc amb l'ajut dels frontals i sota un vent gèlid que glaçava el cor.

Com que no porto posades les ulleres de tempesta per tal de veure-hi millor de nit, se'm glacen les pestanyes i parpelles i haig d'anar traient-los el gel com puc. Vaig amb l'Ang Dorjee, un xerpa americà que l'organització m'ha assignat com a guia, i també amb el xerpa Kami.

L'Ang Dorjee ja fa anys que viu i treballa de mecànic als EUA a l'estat de Washington, però cada any, com les aus migratòries, sent la crida de la deessa Chomolungma —que és com els xerpes anomenen la muntanya més alta de la Terra— abandona la seva feina i família (està casat allí i té dos fills) i va a retre culte a la seva muntanya sagrada.

Amb només 42 anys, l'Ang Dorjee està molt fort i ja ha assolit anteriorment 15 vegades l'Everest.

La ruta seguida per l'equip de Clofent

Per tant, aquesta serà la seva 16a vegada.

La pujada de la cara triangular de l'Everest, una figura negra i tètrica que cal escalar després del coll sud, l'hem fet, crec, a molt bon pas, quasi bé volant, diria.

De fet, no ho sé perquè no me n'he adonat. És com si ens haguessin sortit ales o, encara millor, com si una força sobrenatural ens haguessu xuclat cap al cim.

Només recordo que, de tant en tant, el meu frontal ensopegava amb l'esquena de l'Ang Dorjee i ell a vegades em cridava l'atenció per no guardar la distància.

Deia, amb raó, que si ell relliscava em podia fer mal amb els seus grampons.

També recordo que sovint es parava uns segons, feia unes inspiracions molt profundes per recuperar l'alè i tornava a continuar pujant. Jo pensava que potser no es devia trobar prou bé.

Seguim pujant per la forta rampa de gel i roques, algunes formen esglaons, fins que sense adonar-nos-en assolim el balcó a 8.550 m, on comença l'aresta sud-est de l'Everest i on, si fos clar, veuríem la immensitat de la glacera Kangxung al vessant tibetà. Allí l'Ang

Dorjee es comença a mirar el rellotge i em sembla notar a la seva cara (la poca que li puc veure) un cert desconcert.

Continuem la forta pujada per l'aresta sud-est a molt bon ritme, fins que arribem al cim sud, a 8.750 m. L'Ang Dorjee es torna a mirar el rellotge i la seva cara de desconcert ara ja és impossible de dissimular. Jo també em miro el rellotge, és poc més de mitja nit i li comento que arribarem al cim de nit. Em respon amb un grunyit que jo entenc com afirmatiu.

Baixem el cim sud per l'altra banda. Tot el recorregut de l'estreta aresta de gel i l'impressionant "pati" que hi trobem a cada banda és una visió fantasmagòrica i surrealista, magnificada per la llum dels frontals que sols deixen veure clarament el fil prim i blanc de l'aresta i, endevinar per la foscor, la profunditat dels dos abismes que tenim a banda i banda.

Arribem al famós Esglaó Hillary i allí la soledat és total. Al temut "coll d'ampolla" de l'Everest no hi ha absolutament ningú, es-

tem completament sols. Són les 3 del matí.

Aquest any l'esglaó Hillary està més descarnat que altres anys, quasi bé sense neu o glaç, i cal escalar la roca nua amb les botes rígides d'expedició i els grampons posats. Sort que és de nit i no es veu la timba.

En pocs minuts tornem a ser a dalt de la cresta i al cap d'una estona l'Ang Dorjee esclata amb un fort crit: "Som dalt del cim!".

Everest i glacera del Khumbu escalant la cascada de gel del Khumbu Camp 3 a la Cara del Lhotse. Miro el rellotge i em marca les 3 hores i 20 minuts de la matinada.

L'emoció és incontenible. Ens abracem i felicitem mútuament.

L'Ang Dorjee em diu que no sap el que ha passat però que ell, amb 15 ascensions anteriors a l'Everest, mai no havia arribat al cim a aquella hora. Hem batut el seu rècord. Hem estat 7 hores i 20 minuts des del C4 al cim de l'Everest.

Jo em sento com si fos al Paradís. Tinc plena consciència i lucidesa, però no em fa mal res, no

noto cap mena de cansament, em sembla impossible estar allà dalt amb aquelles condicions. Com he pujat? Potser és que estic somniant?

I llavors té lloc una experiència màgica que sempre més recordaré i que encara ara em traspals.

Fa una nit fosca, sense lluna, tan sols il·luminada per un cel farcit d'estels que llueixen com gegantins brillants, sense que cap contaminació lumínica o gasosa els enterboleixi.

El vent gelat i gelador és intens. Jo he tret un moment la senyera de la motxilla per fer-la onejar i l'he hagut d'agafar amb força perquè el vent se la volia emportar.

Mentre pujàvem moltes parts del nostre cos, la motxilla, els guants i fins i tot la màscara d'oxigen s'anaven tornant blanques, cobertes d'una capa de gebre format per la congelació del nostre baf i suor.

Jo no puc menjar ni beure res, malgrat portar alguna barreta energètica i dues cantimplores plenes dins de les butxaques interiors de la meva granota de ploma per

Subscriuiu-vos a

el foradot

Revista bimestral de Montblanc

per només 16 euros a l'any!

3:20 h matinalada
19 Maig del 2012

evitar que es congelin, simplement perquè les cremalleres estan glaçades, bloquejades pel gebre i no es poden obrir.

I en aquelles circumstàncies extremadament dures, els dos xerpes, talment com si es trobessin en un immens santuari, comencen a murmurar unes paraules que, mig ofegades pel vent, jo interpreto que són pregàries budistes.

Llavors treuen de les seves motxilles diverses bosses de plàstic que contenen arròs i diferents tipus de flors de color groc i taronja i, amb les mans nues malgrat el fred, les comencen a escampar per l'aire en mig de la foscor, com ofrena a Chomolungma, tot incrementant el to de les seves pregàries.

Finalment l'Ang Dorjee treu un rosari de banderoles o pregàries budistes i, agafant-lo per un extrem, deixa que el fort vent les tensi i les faci onejar mentre espeteguen fortament.

Després obre els dits i deixa que el vent s'emporti les pregàries, com xuclades per Chomolungma i desapareguin a l'instant enmig de la negror de la nit.

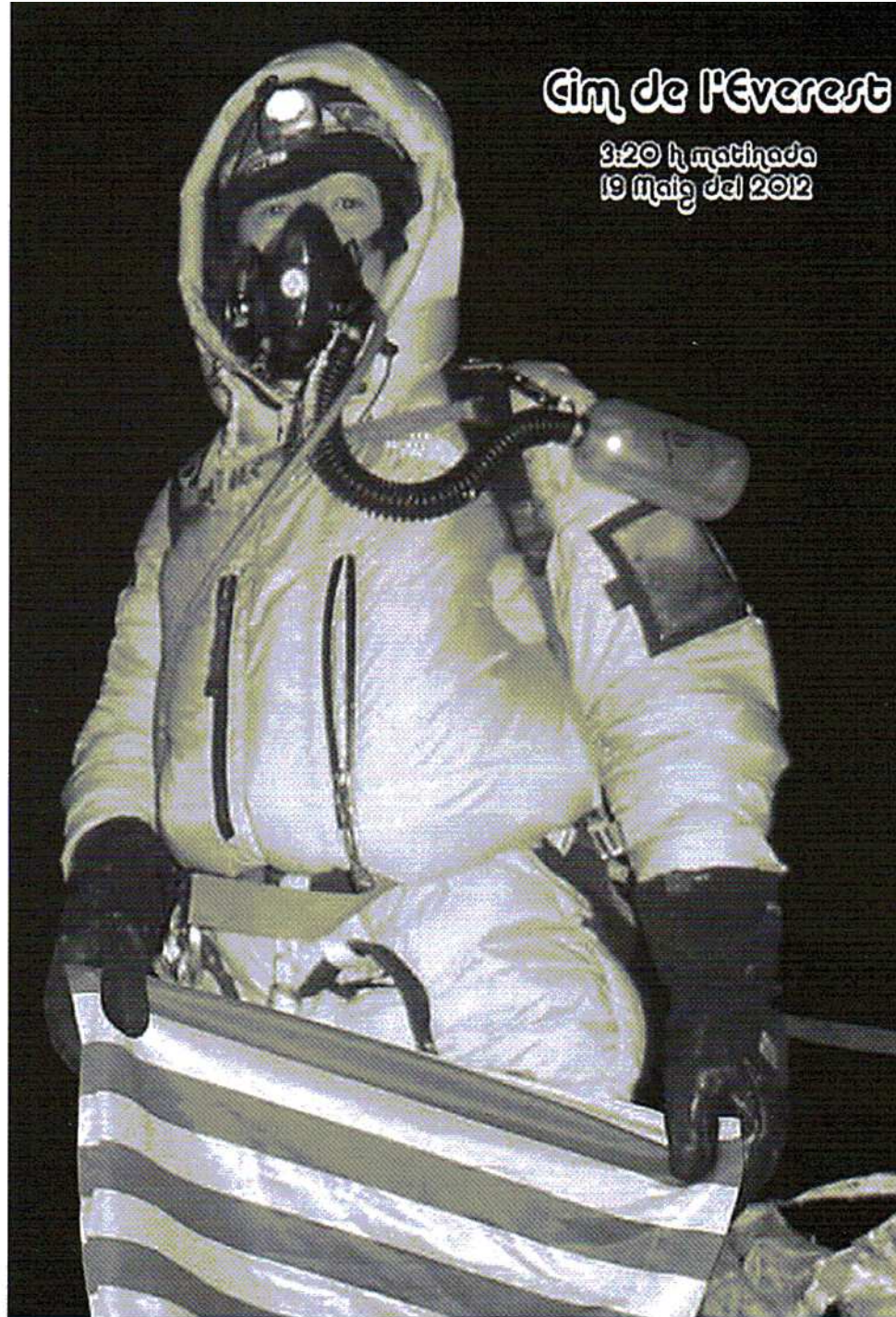
Jo, testimoni involuntari d'aquella estranya cerimònia, resto bocabadat en un silenci respectuós, però profundament commocionat per la màgia que es respira.

En aquell moment l'emoció és tan intensa que ni tan sols recordo que acabo de fer l'Everest i de completar allí els meus Set Cims.

No tinc càmera per fotografiar l'escena, però tampoc la necessito perquè no hi ha càmera capaç d'enregistrar l'emoció d'aquell moment.

De fet, ni falta que fa, perquè tota la meua vida recordaré aquella escena de la Nit Màgica al cim de l'Everest.

Notes. L'alpinista català en Joan Clofent i Torrellas va assolir el 19 de maig el cim de l'Everest per la ruta de la glacera del

Joan Clofent, la nit del triomf

Khumbu i coll sud, a l'edat de 66 anys i 9 mesos, esdevenint així el català i també l'espanyol més gran en pujar-hi.

Ha estat també el primer soci de l'UES en coronar l'Everest. Amb aquesta ascensió a l'Everest completava el seu projecte dels Set Cims, assolits tots ells amb més de 60 anys.

Cresta sud-est i cim Everest, fent-ne una nit màgica a l'Everest.

Si algun montblanqui, es vol posar en contacte amb ell, pot fer-ho:

**Joan Clofent. C. Jacquard
núm. 65. 08205 Sabadell.**

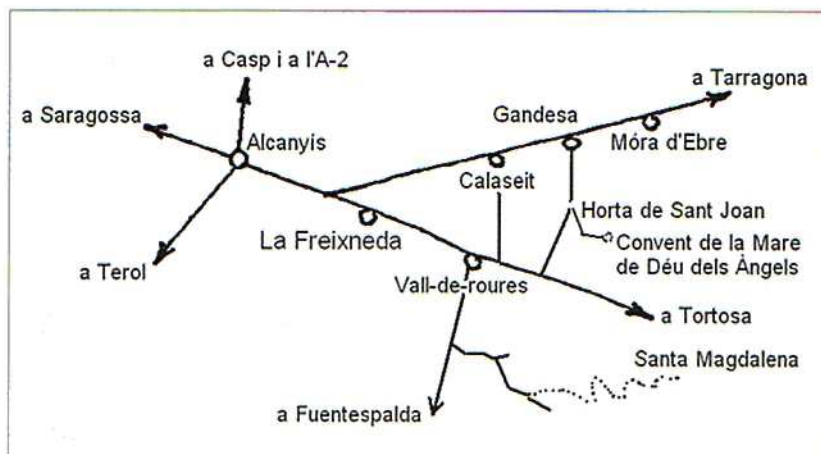
**Telèfons 937 26 23 20 i 676
481 818 i, a l'adreça electrònica:
joan@clofent.cat.**

Ermites troglodites

Horta de Sant Joan

(Sant Antoni Abat, Santa Bàrbara, Sant Pau o Sant Salvador i Terra Alta)

Dr. Enric Sánchez-Cid

Per arribar-hi, cal situar-se darrere del convent de la Mare de Déu dels Àngels, conegut per Sant Salvador d'Horta, on comença el camí que envolta la muntanya de Santa Bàrbara.

Aquest camí està esglaonat per les ermites troglodites de Sant Pau (o Sant Salvador), Sant Antoni i Santa Bàrbara.

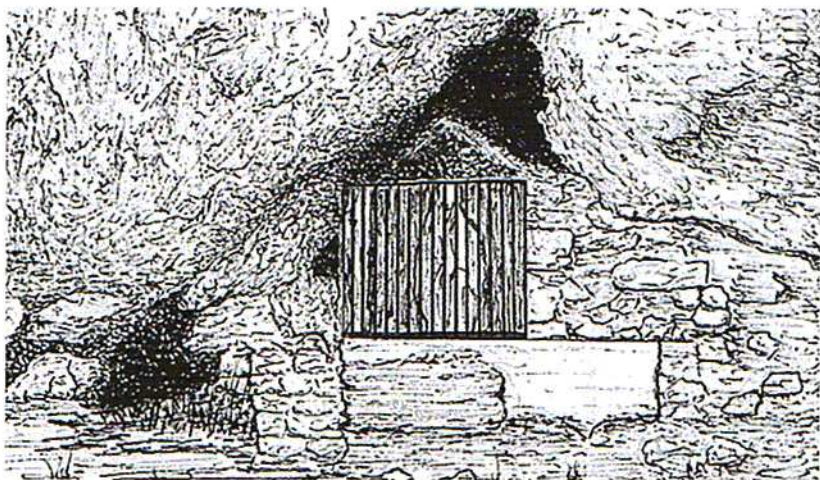
L'ermita de Sant Pau, avui anomenada Sant Salvador, per quan s'hi retirava el frare Salvador, va ser erigida per la família Galters de Vilanova i la Geltrú en agraïment al sant frare.

La història va començar en trobar-se una imatge de la marededéu en una petita cova de la muntanya. Entre els segles XII i XV es va construir el convent.

Els franciscans arribaren l'any 1517 i li van posar el nom de Santuari de la Mare de Déu dels Àngels.

El 1547 hi fa estada fra Salvador, que nasqué a Santa Coloma de Farners el 1520.

Als 14 anys va anar a servir de criat a Montserrat, passant a treballar de jornalier, després d'aprenent

RECANVIS I FERRETERIA

MONTBLANC

Muralla Santa Tecla, 4-5
Tels. 977 86 04 39 • 977 86 00 69
Montblanc

⋮ Inaugurat el toll de la Sallida

El passat dissabte 29 de setembre va tenir lloc la inauguració del toll de la Sallida.

Es tracta d'un lloc on els amants de la naturalesa podran passejar a gust i els afeccionats a la pesca podran realitzar la pesca esportiva.

L'acte va estar organitzat per la Societat Esportiva de Pesca la Bagra i l'Ajuntament de Montblanc. Cal recordar que, fa uns mesos, el consistori montblanquí i la societat montblanquina de pesca van signar un conveni mitjançant el qual la Bagra

es compromet a seguir fent la conservació i el manteniment de l'àrea de pesca de la Bagra, al riu Anguera, i a partir d'ara també s'encarregarà del manteniment de l'àrea de pesca a l'aiguabarreig dels rius Anguera i Francolí, a la Sallida.

Finalitza el desplegament de punts WI-FI en espais públics a Montblanc

Amb la posada en marxa del punt WI-FI a la plaça Conca de Barberà, finalitza la primera fase del desplegament de la xarxa pública sense fils

Montblanc WI-FI és un servei ofert per l'Ajuntament de Montblanc, emmarcat en el projecte Montblanc Digital, que permet connec-

tar-se a internet a través de punts d'accés WiFi ubicats a l'interior de diversos equipaments municipals i en diversos espais públics de la vila.

En aquesta primera fase, aquests espais públics són:

- Plaça Major
- Plaça de Sant Francesc
- Zona al voltant de la biblioteca
- Plaça de l'Agermanament
- Zona esportiva (poliesportiu, camp de futbol, pistes de tennis i piscina)
- Plaça Poblet i Teixidó
- Plaça Catalunya
- Plaça de l'església de La Guàrdia dels Prats
- Plaça Conca de Barberà

Aquests espais es sumen així a les zones WI-FI ja disponibles a l'interior d'equipaments municipals, com són l'Ajuntament, la Policia Local, el punt TIC, l'antiga església de Sant Francesc, l'escola de música, el casal d'avis i el local social de Lilla.

Montblanc WI-FI es defineix com un servei que permet als usuaris la navegació simple per internet. Amb el servei Montblanc WI-FI, l'Ajuntament de Montblanc pretén fo-

mentar l'accés a internet per part dels ciutadans i facilitar la incorporació de la tecnologia a la vida quotidiana de la ciutadania.

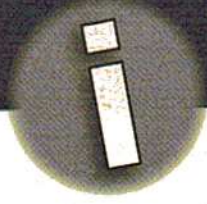
Per accedir a Montblanc WI-FI des de qualsevol dels punts d'accés que disposen del servei, l'únic requeriment és tenir un dispositiu (un ordinador portàtil, una PDA, un telèfon mòbil...) amb connexió WI-FI.

La zona WI-FI disposa d'una senyalització específica per tal que puguem reconèixer que et trobes dins l'àrea de cobertura dels punts d'accés.

Per tal de no alterar el mercat, i d'acord amb la legislació vigent, la velocitat de connexió es troba limitada a 256 kbps, així com l'horari del servei d'accés a la xarxa que dependrà del tipus d'equipament on es trobi.

Per a consultar tota la informació del servei de Montblanc WI-FI, així com els dubtes i horaris del mateix, podeu consultar a la web www.montblancdigital.cat/montblanc-wifi.

Montblanc aprova per unanimitat ser territori català lliure

El passat dimecres 26 de setembre el ple de l'Ajuntament de Montblanc va aprovar per unanimitat la moció que declara el municipi territori català lliure.

La moció també insta el president de la Generalitat i el Parlament de Catalunya que iniciïn en el termini més possible, i abans del dia 11 de setembre de 2014, el procés de declaració de sobirania nacional catalana i convoquin els referèndums i comicis necessaris per preparar de manera convenient la transició cap al nou estat català.

A més a més, s'insta novament al Parlament de Catalunya que pregui les mesures pertinents per tal de declarar l'oficialitat de les banderes locals, comarcals, la catalana tradicional quadribarrada i les estelades fins a la seva regulació definitiva en el marc de la nova constitució catalana; que quedin sense aplicació totes les lleis i reglaments, sentències judicials i resolucions que limitin l'ús de la llengua catalana en qualsevol àmbit de la vida pública o acadèmica catalana; que els cossos policials i militars espanyols hagin de

realitzar comunicació prèvia per realitzar llurs funcions dins el territori de Catalunya; i que demani l'empara i la mediació de les institucions internacionals i de la Unió Europea per tal de garantir un correcte procés de transferència democràtica cap al nou estatus jurídic.

També s'insta el Parlament a estendre i difondre aquesta moció a la resta de territoris integrants de la nació catalana a fi de preservar-ne la seva unitat i identitat com a poble. En aquest sentit, es reclama un compromís de treball per tal que la independència del que avui és la comunitat autònoma de Catalunya no signifiqui, en cap cas, la renúncia de la nació sencera, sinó que el nou estat català tindrà entre els seus objectius assolir la reunificació política dels Països Catalans.

La moció sotmet a consideració del Govern de Catalunya la necessitat d'emprendre accions immediates com, entre d'altres, la creació dels corresponents registres civils, mercantils i de la propietat; la creació d'una hisenda pròpia i d'un banc nacional des del qual es gestionin el règim fiscal i el finançament dels ser-

veis i institucions públics; la constitució immediata d'una administració fiscal i de justícia de Catalunya; l'anunci i divulgació a tota la comunitat internacional de l'inici del procés d'independència de Catalunya i l'obertura de negociacions amb el govern espanyol per a la bona resolució de la fase de transició cap al nou estat català.

També s'insta el Govern català que, en tot aquest procés, tingui una especial cura en què els drets de ciutadania i les prestacions socials quedin garantits pel conjunt de la població catalana, fent polítiques actives en favor d'evitar processos d'exclusió i discriminació de qualsevol tipus, afavorint la plena inclusió, cohesió i justícia socials. D'altra banda, es reclama al Govern que assumeixi la plena competència sobre la regulació dels dies festius laborals, pel que fa al territori català.

L'Ajuntament de Montblanc, a més a més, manifesta el ple suport a totes les organitzacions cíviques, culturals i administratives que treballen en favor dels drets nacionals de Catalunya i de la seva emancipació com a país, i mostra a través de

l'Associació de Municipis per la Independència, i conjuntament amb ella, el nostre suport a l'estratègia i accions de l'Assemblea Nacional Catalana a favor de les llibertats nacionals.

Finalment, des de la Vila Ducal s'apela l'esperit cívic de tota Europa i, en especial, a l'Estat espanyol per tal que s'imposi una resolució democràtica dels conflictes i s'avanci en els ideals de la pau, el treball i la llibertat, l'amistat i la germanor entre els pobles del món.

La declaració de Montblanc com a territori català lliure es produeix a l'espera que el Parlament de Catalunya, de manera sobirana, estableixi la legislació d'un futur estat català lliure, independent, democràtic i social.

Els acords proposats estan determinats per preservar el benestar dels montblanquins i montblanquines i per tal d'impedir que l'agreujament d'aquesta situació de crisi derivi en greus problemes de cohesió social, de degradació de les activitats empresarials i en més increments de l'atur i de la pobresa de les classes treballadores.

• Aprovada l'ordenança que regula • l'ocupació de la via pública amb taules • i cadires per a terrasses i similars

El passat dimecres 26 de setembre el ple de l'Ajuntament de Montblanc va aprovar, de manera definitiva, per 12 vots a favor (Agrupament Catalanista de Montblanc, l'Entesa de Montblanc, Convergència i Unió i Partit dels Socialistes de Catalunya) i 1 en contra (Independents per Montblanc) l'ordenança municipal que regula l'ocupació de la

via pública amb taules i cadires per a terrasses i similars.

Abans de l'aprovació definitiva, es va procedir a la resolució de les al·legacions presentades per Independents per Montblanc i l'Entesa de Montblanc.

La d'Independents per Montblanc es va desestimar parcialment, ja que només es va estimar, de manera parcial, l'al·

legació que exigirà només la fiança general de 1.000 euros.

Pel que respecta a les al·legacions presentades per l'Entesa de Montblanc, aquestes es van estimar, ja que milloren i completen la regulació i ordenació establerta per l'ordenança en el moment de la seva aprovació inicial, per la qual cosa s'accepten les ampliacions proposades i es creen els

articles 2 bis, 15 bis i 27, una disposició transitòria única i una disposició final única.

La finalitat d'aquesta ordenança és la de regular l'aprofitament de l'espai públic per a l'ocupació temporal amb taules, cadires, tendalls, jardineres, caixers i màquines expenedores derivats d'activitats comercials com bars, restaurants i altres.

de sabater i als 20 anys entrà de religió al convent franciscà de Santa Maria de Jesús, vestint l'hàbit el maig de 1540.

Començà a fer miracles i agafa anomenada, i va crear problemes de tranquil·litat a les comunitats on s'ha desplaçat per ordre dels superiors.

Pensant les jerarquies que a Horta seria oblidat per la gent, l'enviaren, però també hi van acudir una munió de malalts, devots i curiosos.

L'estada en aquest convent va durar 12 anys i per les enveges d'alguns frares, es retirava sovint a la cova de Sant Pau, que avui du el seu nom.

Tant pels aldarulls que la seva presència i prodigis ocasionava, com per les enveges, el van traslladar de nou a varis convents de l'orde franciscana.

Va traspasar quan feia estada a Càller (Sardenya) el 18 de març de 1567, als 47 anys d'edat, i 27 de religió.

El canonitzaren el 17 d'abril de 1938, en plena Guerra Civil espanyola i pocs dies abans d'iniciar-se la batalla de l'Ebre, que tantes destrosses féu a la Terra Alta que l'havia cobejat.

Aquesta ermita de Sant Pau (o de Sant Salvador) és de reduïdes dimensions construïda sota una penya.

Aprofita la coberta de la cova i està emmarcada per un arc de rajola. Damunt hi ha una fornícula.

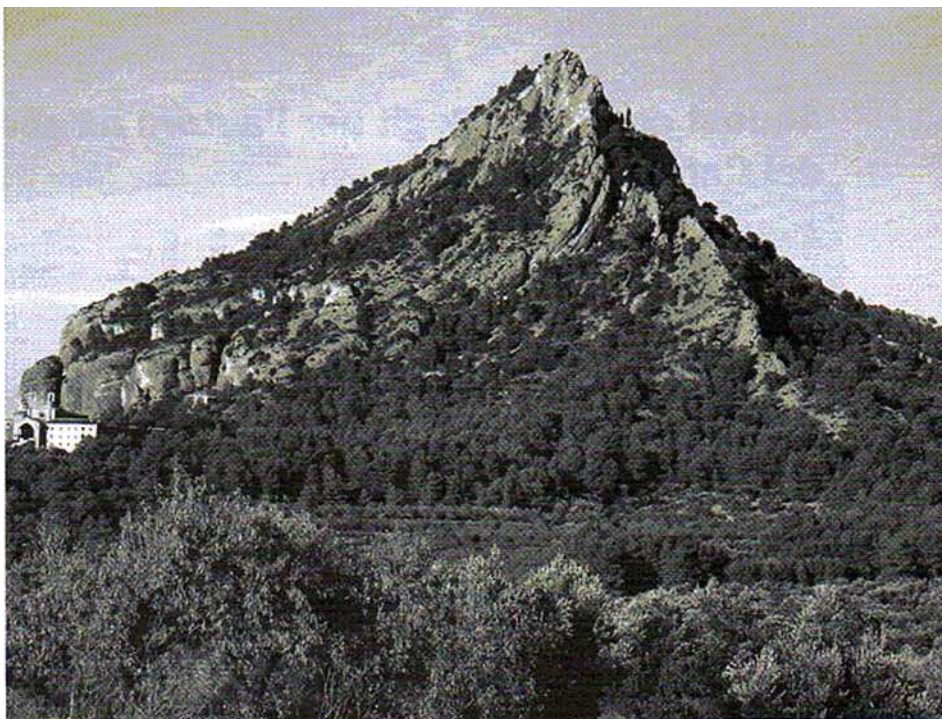
La de Sant Antoni queda a la part oriental de la muntanya.

Després de passar la cova de Sant Salvador, el camí guanya verticalitat fins que s'arriba a un petit coll, on queden les ruïnes l'ermita.

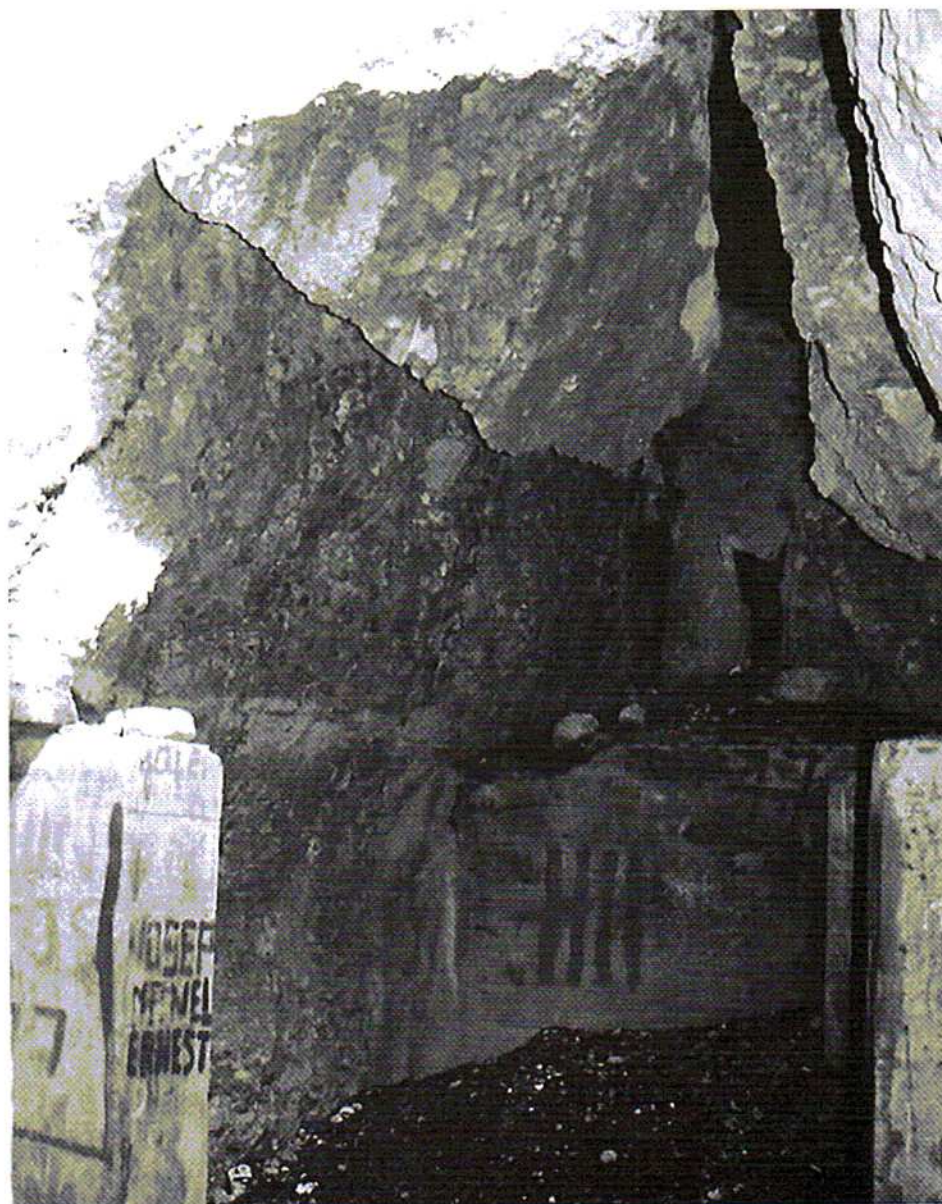
El sender envolta la muntanya i mena a l'ermita de Santa Bàrbara.

També malmesa com les anteriors, gaudeix d'una visió panoràmica de tota la Terra Alta, que proporciona el plaer d'albirar l'ample entorn que paga la pena de l'esforç de fer el costerut camí.

Un xic més amunt, s'arriba al cim de la muntanya.

Muntanya de Santa Bàrbara i convent de la Mare de Déu dels Àngels

Aquest conte fou llegit per l'autora a l'auditori del Cafè Museum

L'home redimit i la dona engegada de gelosia i ràbia per culpa de l'aligot del seu marit

Brigid Amorós Òdena

Dona: Una llàgrima li queia galta avall. Les mans s'aferaven amb força al volant. Notava com les palpitations de cada vegada ressonaven més fort i més ràpid dins del seu cap. Amb ràbia. Amb bogeria. Com el seu amor cap a ell.

Folla de gelosia, l'havia seguit amb les llums del cotxe apagades i havia vist com entrava al bloc de pisos, neguitós, eixugant-se les mans contra els pantalons. Ara ja no en tenia cap dubte: aquella bòfia humana l'enganyava. Per què la sorprenia tant?

No era això el que ella havia esperat fins l'últim moment? Coi d'ingènua! Com sempre, fins a l'últim instant, li havia quedat un bri d'esperança. Atordida com estava, ni se n'adonava que els artells ja s'havien tornat de color blanc.

Home: Es va aixecar de la butaca i es dirigí a la cuina per preparar-se una tassa de cafè. Una altra nit en blanc. Una altra nit culpant el seu jo passat de la vida que li tocava viure. Se sentia cansat, abatut. A qui volia enganyar?

Si anys enrere havia escollit aquell camí era perquè en el fons del seu cor havia sentit la crida. Mentre s'evocava el beure a la tassa, es va repetir per enèsima vegada que la vida és un viatge on en tot el que fas has d'escollir..., i això també significa renunciar. Però aquella vegada no volia renunciar. Ell també era humà. I, li agradés o no, s'havia enamorat.

Dona: "Imbècil, desgraciat, carbonàs impotent. T'odio i et juro que aquesta me la pagaràs". Els

seus pensaments semblaven que fossin part d'una cinta de casset ratllada. "Imbècil, desgraciat, carbonàs impotent. T'odio i et juro que aquesta me la pagaràs." Començava a tenir tot el cos adolorit i els llavis sagnant, fruit del tic nerviós de mossegar-se'ls amb ràbia quan li agafaven atacs de qualsevol tipus.

Com havia de raonar davant aquella porqueria d'home? L'estava enganyant en aquells moments.

I no havia tingut ni la decència de buscar-se una companya de la feina, una amiga del gimnàs..., o qualsevol meuca que formés part del seu món estúpid i fastigós, sinó que li estava fotent el salt en un prostíbul, amb una qualsevol, en una habitació sòrdida, bruta, plena de luxúria i merda... com ell.

Home: Va deixar la tassa sobre la tauleta de nit i va agafar la Bíblia. De debò es podien considerar pecat tots els seus sentiments? Uns sentiments tan purs, un anhel tan dolç i plàcid, però, a la vegada, una passió tan intensa no es considerarien pecat en una altra persona. Però en el seu cas sí.

Va girar la vista cap al penjador on el seu alçacoll reposava solitari com si el volgués advertir.

Dona: Ja estava decidit. Se'l carregaria. El destruiria. A prendre vent el seu jo bo, totes les classes de ioga i el *feng shui* dels trons.

Aquell alonso s'havia carregat la seva relació, per tant, el més just, és que ell també desaparegués del mapa i així reequilibrar l'univers.

Ben mirat, això també es podia considerar part del *feng shui*.

Home: No podia seguir ni un instant més al llit amb totes les imatges que li venien al cap. Fantasiejava imaginant-se tots dos a l'estiu, menjant un gelat —el seu de menta i el d'ella de xocolata—, passejant per la platja, amb les mans enllaçades, rient, feliços. Prou!

L'havia de veure, i, si ella sentia el mateix, abandonaria els hàbits amb la mateixa rapidesa que s'entregaria a l'amor carnal. Es va vestir amb el primer que va trobar, va agafar les claus abans de tancar la porta, va pujar al cotxe i el va engegar envaletit gràcies al poder de ser irracionals que té sobre nosaltres la nit.

Dona: Finalment, va sortir la "fava pansida", tal com ella l'anomenava amb afecte des que es va començar a imaginar que fornica amb altres dones. Semblava satisfet. Això encara li va fer més ràbia. Aquell malparit no mereixia la vida que tenia perquè ell no valia ni mig cèntim.

Va engegar el cotxe al mateix temps que ell, i va tornar a fer el ritual d'abans: llums apagades i un cotxe entremig dels dos.

Li faria pagar cada llàgrima que havia vessat per ell, cada segon que havia perdut estimant-lo, cada instant en què havia imaginat un futur junts. No hi havia volta de full. Esclafaria aquell cervell de mosquit i no se'n penediria.

Home: Com més conduïa, més clar veia que estava actuant erròni-

MOBLES i GUINES

ROVIRA

Pol. comercial Fontanet • Ctra. de Prenafeta
43400 Montblanc (Tarragona)
Tel. 977 863 079 • Fax 977 860 187
E-mail: montblanc@macmobles.com

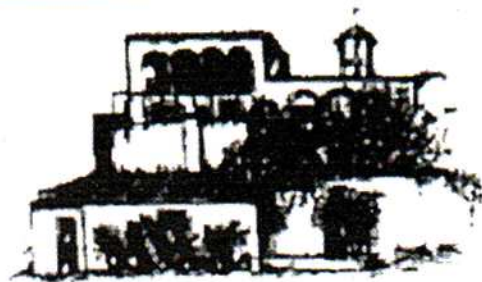

C/ Casal, 2
43400 Montblanc
(Tarragona)

Casal Montblanquí
Stat. CULTURAL I RECRETIVA

**Celler
Carles Andreu**

Visita, degustació i venda
C/ Sant Sebastià, núm. 19 • 43423 PIRA
Tel. 977 887 404
info@cavandreu.com

HORARI: De dilluns a divendres de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
Dissabtes: de 10.30 h a 13.30 h i de 16 h a 20 h
Diumenges i festius: de 10.30 h a 13.30 h

ament. O almenys és el que li deia el seu jo intern.

Tot i que l'estimava com mai havia estimat cap ésser terrenal, havia d'abandonar immediatament aquella idea tan esbojarrada. Ell predicava la paraula de Déu, era el camí que havia escollit vint anys enrere, amb convenciment, amb amor, amb lleialtat.

Ara una dona no li podia fer perdre el cap. No es podia abandonar al vici del cos.

Havia de mantenir l'ànima pura, la ment serena i el cor net. Va girar volta per tornar a casa seva.

Dona: D'acord, li cremaria el cotxe. I ell a dins. No. Millor. Li fotria foc a totes les seves pertinències i després demanaria el divorci per infidelitat.

I el mitja merda s'hauria d'hipotegar fins el dit gros del peu per

recompensar-la. Això. Que visqués en la misèria.

I quan aquell ésser menyspreable anés a casa seva suplicant, ella ja estaria amb un altre home, un que l'estimaria de veritat, al costat de la vora del foc recordant l'últim viatge a Venècia.

I riurien tan fort que ni tan sols sentirien com aquell coi de beneit ignorant demanaria clemència desesperat.

Mossèn redimit: "No vaig poder esquivar aquell cotxe sense llums. Però me'n vaig d'aquest món tranquil. Felç.

Sé que finalment vaig escollir el camí correcte. Quan vaig entrar al seminari ja sabia que no seria fàcil el celibat.

Qui coi m'havia cregut aquestes últimes setmanes? El capellà de Vetusta? Sembla estrany que

a la meua edat encara tingués el cap tan ple de pardals. Espero que Déu ho entengui i em perdoni."

Dona engegada de gelosia i ràbia per culpa de l'aligot del seu marit: "Aquell coi de Seat Panda anava directe contra mi, i jo, que anava en el meu món mentre treia salivera i m'imaginava com acabaria amb aquell tros d'ase, no el vaig poder esquivar.

Quan me'n vaig adonar ja el tenia al damunt. No em sap greu res. Bé, dues coses. Primera: que aquell titafluixa degenerat es quedarà amb la casa i deixarà anar llàgrimes de cocodrill en el meu funeral, quan per ell jo era la mala pècora de la seva dona.

I segona: els serveis d'urgències tindran una feinada de tots els déus per treure'm d'aquí."

RJ

ROMEU-JOVÉ SL

ASSESSORS

LABORAL

IMMOBILIARIA

COMPTABLE

ASSEGURANCES

JURÍDICA

FINANCERA

SERVEIS

FISCAL

ROMEU-JOVÉ SL

C/ Muralla de Santa Tecla, 33 • 43400 Montblanc

Tel. : 977 862 411 • fax: 977 861 339

E-mail: ferran@romeujove.com

www.finquesromeu.com

Tallers COMBI S.A.

**Motlles, utilatges i projectes
Manteniments industrials
Mecanitzats i rectificats**

Polígon Industrial Lluís Companys

C. L'Artesana, s/n

43400 MONTBLANC (Tarragona)

E-mail: combi@combisa.com

Tel. 977 86 11 82

Fax: 977 86 24 85

Homenatge al pare Robert de la Riba

Jordi Salvà i Cortès

En el número 70 de la nostra revista *El Foradot* vam informar que el febrer de 2012 es produïa el centenari del naixement del pare Robert, nascut a la Riba el 1912 amb el nom de Joan Sans i Balcells.

Va ser frare caputxí, músic, compositor, organista i mestre de capella, i en paraules del seu nebot Jordi Griño, persona senzilla, amant de la natura i un gran fotògraf.

Ja dèiem al febrer que miraríem de fer una trobada al seu poble natal, la Riba, d'on és fill predilecte.

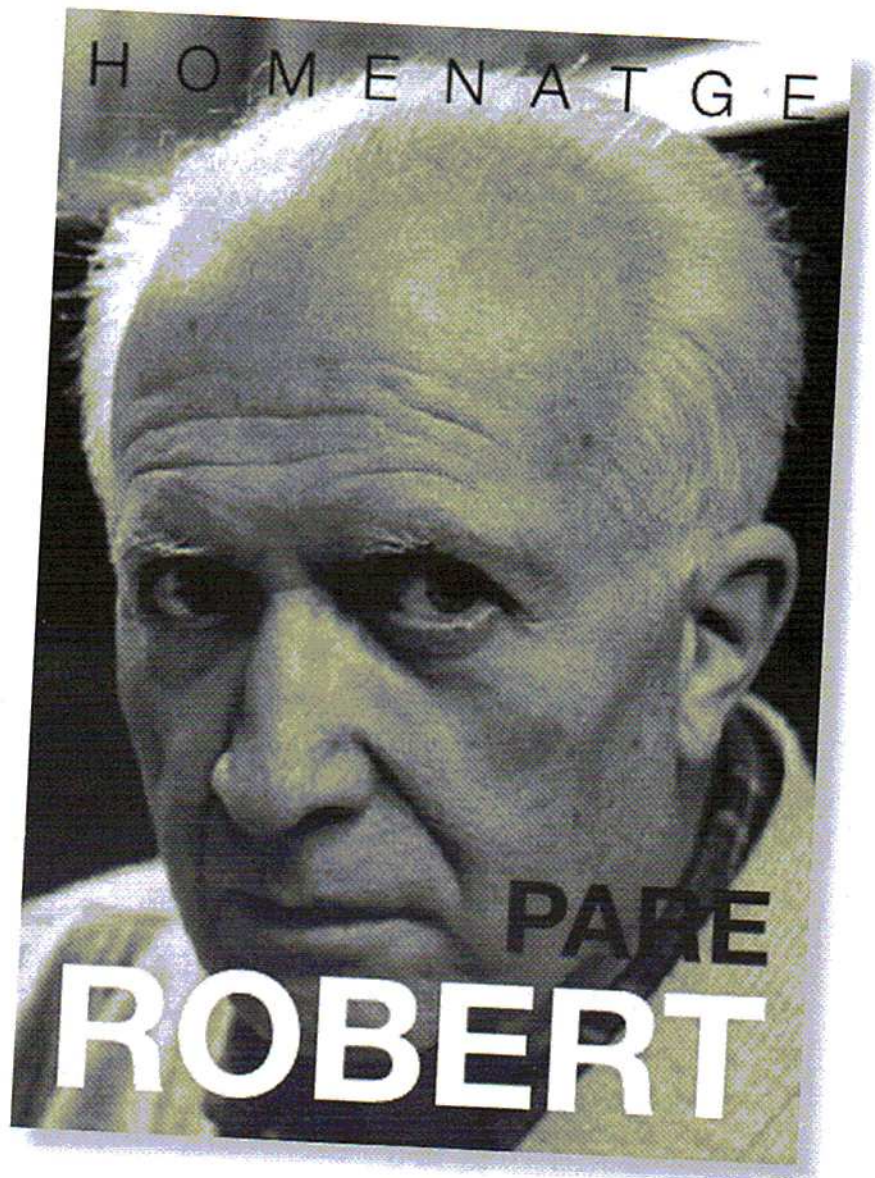
L'homenatge es va fer el diumenge dia 30 de setembre. El dia anterior va ploure mansament tot el dia, després de mesos de sequera, però el diumenge vam tenir un dia radiant.

Els actes van començar amb una ofrena floral a la casa on va néixer, al costat de les Fonts de Cal Sisquet, i on hi ha una ceràmica commemorativa.

Després es va celebrar una missa, amb la intervenció de la coral San Joan de Lilla, dirigida per Josep Magriñà, que va estrenar la Salve Montserratina del pare Robert, peça que va representar un parell de mesos d'assajos fets amb il·lusió.

A continuació ens vam aplegar quasi un centenar de persones al Casal Ribetà, amb concurrència d'amics, parents, deixebles i companys dels caputxins de Pompeia i Sarrià, així com membres de l'associació fotogràfica que duu el seu nom. El dinar es va acompanyar amb un audiovisual sobre el pare Robert, la seva música i les seves fotografies.

En els parlaments es va recordar amb escreix la seva obra i el seu tarannà. Va tancar l'acte l'al-

calde de la Riba. De fet, a Internet trobem que la seva biografia està bastant treballada.

També descriu el pare Robert com un home tenaç i seriós en el treball, i per la seva capacitat d'abstracció i avantguarda.

El seu treball relacionat amb la música va ser també la seva passió portada a terme sense límits, ni restriccions d'horaris... Diuen els

freres caputxins que moltes vegades el sentien assajar a les dues de la matinada.

Bé, contents d'haver-ho anunciat a *El Foradot* i d'haver gaudit a finals de setembre de l'homenatge, acabem satisfets de recordar la vida i obra del pare Robert (1912-1999), des de la *Revista de Monblanc* i per un home nascut a poques passes de la Conca de Barbera.

L'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà presenta la segona jornada cinematogràfica "Imatges que fan Història"

Núria Vilà Ninot

La segona jornada cinematogràfica organitzada per l'Arxiu Comarcal ha esdevingut un èxit. El divendres 21 de setembre de 2012 la capella de l'antic Hospital de Santa Magdalena de Montblanc estava plena a vessar.

Més de 150 persones varen acudir a la projecció del muntatge realitzat a partir de films d'autors amateurs de la comarca enregistrats entre els anys 1934 i 1984 i

ingressats a l'Arxiu Comarcal entre els anys 2006 i 2009. Aquesta projecció s'emmarca dins la campanya de recuperació de pel·lícules engegada el 2001.

Les funcions principals de l'Arxiu són la recuperació, la conservació, la inventariació, la descripció i la divulgació del patrimoni documental de la comarca. Esdeveniments com la segona jornada cinematogràfica, "Imatges que fan

Història", és a dir, la projecció de pel·lícules representatives de la vida dels conques, és una manera de donar a conèixer i recuperar el nostre patrimoni cultural, històric i documental.

Com a resultat de la campanya de recuperació de cinema familiar i amateur, a hores d'ara, l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà disposa de 78 pel·lícules i de 114 enregistraments de vídeo VHS.

ADOMONT

Agrupació de Dones de Montblanc

Plaça Poblet i Teixidó, 10
43400 Montblanc

Fem moltes activitats:
cursos de formació, manualitats,
sotides culturals i moltes més coses

Apunta-t'hi. T'ho passaràs molt bé!

RESTAURANT

El Molí
del
Mallol

ESPECIALTAT ER CARGOLS
CARTA TÍPICA CATALANA
ROSES
COMURJORS
CORVERCIORS
SALORS PER A TOTS ELS ESDEVENJMENTS

Muralla de Santa Anna, 2 CN-240 Km. 36,5
Tel. 977 86 05 91 - Fax: 977 86 26 83
MONTBLANC

MOIX gestoria

FINQUES

C/ Ribes, 22 • 43400 Montblanc
Tel.: 977 862 768 • fax: 977 862 738
www.fiquesmoix.com

ASSEGURANCES

C/ Pintor Potau, 1 • 43400 Montblanc
Tel.: 977 862 592 • fax: 977 862 759

LABORAL & FISCAL

C/ Pintor Potau, 8 • 43400 Montblanc
Tel.: 977 860 770 • fax: 977 862 738

GABINET ASSESSORS
consultoria empresarial

C. Dionís Mestre, 8
43400 Montblanc
Tel. 977 862 681 • 977 863 092
Fax 977 861 811
gassmon@telefonica.net

Pl. Portal, 9
43420 Santa Coloma de Queralt
Tel/fax 977 881 333

Experiència professional - Qualitat de servei

Aquestes donacions han fet possible la realització de dues jornades cinematogràfiques. La primera que es va organitzar, ara fa set anys, fou una sessió dedicada íntegrament a les pel·lícules del Dr. Enric Sánchez-Cid.

“Preservar imatges en moviment de la vida quotidiana és preservar la nostra història”

Aquesta segona jornada cinematogràfica s’inicià amb els parlaments de Josep Andreu, alcalde de Montblanc; del Dr. Pedro Nogales, membre de la Unitat d’Investigació del Cinema de la Universitat Rovira i Virgili; Josep M. Porta, director de l’Arxiu, i Josep Amill, president e.f. del Consell Comarcal de la Conca de Barberà.

Tots ells coincidiren en destacar la figura dels autors de les pel·lícules, que, en el seu moment, varen enregistrar uns fets per tal de deixar constància per al futur i, per tant, tenen una funció històrica i documental que queda palesa en actes com el d’aquesta jornada cinematogràfica.

L'alcalde de Montblanc i el president del Consell Comarcal coincidiren amb un missatge d’agraïment a la tasca feta pels autors i per l’Arxiu Comarcal. Josep Andreu destacà també la figura de Porta: “Fa que la feina d’arxiu sigui reconeguda i dinàmica, ja que implica la participació de la població”.

D’altra banda, Pedro Nogales insistí en la importància de la recuperació de la memòria històrica: “preservar imatges en moviment de la vida quotidiana és preservar la nostra història”.

Segons Nogales, els retalls d’història que s’enregistren avui serviran als investigadors del futur per estudiar el seu passat. En aquest sentit, el director de l’Arxiu, Josep M. Porta, explicà el contingut de les imatges projectades i destacà que el material filmic es malmet diàriament si no és guardat en unes condicions determinades i adequades i, per aquest motiu, és tan necessari

Presidència de l'acte

Nodrida participació de públic

dipositar-lo, en aquest cas, a l’Arxiu Comarcal.

Pel que fa a les opinions dels assistents, la majoria coincidiren en què “la projecció ens ha traslladat al passat”, “plasma el canvi de la nostra manera de viure”.

El denominador comú de totes les pel·lícules és la intencionalitat de preservar uns fets en forma de documental.

Els seus suports, 9,5 mm, 8 mm i súper 8, actualment estan en desús i els originals que queden perden qualitat amb el pas del temps.

Aprofitant els avantatges de les noves tecnologies, l’Arxiu Comarcal, amb la col·laboració de la Unitat d’Investigació del Cinema

de la URV, ha digitalitzat aquests enregistraments per tal de preservar-los en el temps.

El director de l’Arxiu anima possibles propietaris de pel·lícules que les ingressin a l’Arxiu

Un cop finalitzada la projecció, el director de l’Arxiu Comarcal animà els possibles propietaris d’aquestes imatges en moviment perquè les ingressin a l’Arxiu per tal de contribuir a salvaguardar el patrimoni documental de la nostra comarca. Posteriorment, per acabar la jornada, s’entregà una còpia en DVD a les famílies pro-

Autors de les pel·lícules acompanyats de l'alcalde Sr. Andreu i del director de l'Arxiu, Sr. Porta

pietàries i s'oferí una copa de cava als assistents.

Els autors dels films que es projectaren són els montblanquins Josep Cabeza, Anton Castellà, Josep Mateu, Xavier Pedrol, Ramon Requesens i Francesc Rull, a més del solivellenc Josep M. Marquès.

En aquesta ocasió s'ha realitzat un muntatge a partir de fragments de les pel·lícules dels citats autors amb un ordre cronològic invers; acabant amb els films més antics.

L'audiovisual és iniciat amb la Festa de Barri de Santa Anna de 1984, que coincidí amb l'estrena de la bandera del barri.

El segueix la restauració de l'antic Hospital de Santa Magdalena i el seu condicionament com

a Arxiu Comarcal durant els anys 1981 i 1982.

Dels anys setanta es pot veure el primer pas per Montblanc de la Setmana Catalana de Ciclisme (1977), la Festa de Sant Isidre de Solivella (1977) i els últims esquelets de Solivella, el 1976. Pel que fa als anys seixanta, hi ha imatges de la Trentena Marxa de la Regularitat de Catalunya duta a terme a Sant Joan de les Abadesses el 1966, la processó de Setmana Santa de Montblanc el 1965, la Festa Major de Montblanc de 1964 i, també del mateix any, la cantada de caramelles amb el vicari mossèn Magí dirigit els cantaires.

De l'any 1952, es projectaren imatges del pas per Montblanc de les despulles dels reis de la corona catalanoaragonesa en el seu trasllat

de Tarragona a Poblet, la processó de presentació de la Verge al Temple organitzada pel Col·legi de les Germanes Carmelites, la Cavalcada de Reis (en molt mal estat de conservació) i imatges de la família Mateu a la plaça del Monestir de Poblet.

Les filmacions més antigues mostren la Diada de Corpus de 1944, amb la visita del Canonge Dr. Rial, responsable de la Diòcesi de Tarragona durant l'exili del bisbe Vidal i Barraquer.

Finalment, les de 1934 documenten l'anada dels nois i noies de l'Estol de la Serra a Poblet. Els films, diferenciats per autors, se separen amb anuncis, cedits per les germanes Solé, que foren projectats al Cinema Principal l'any 1971.

La Guerra civil ja és història...

La Batalla de Terol.

Un front protagonitzat pel fred

Susanna Anglès Querol

L'exèrcit popular de la República llançava el 15 de desembre de l'any 1937 una severa ofensiva, un atac a Terol.

Volia fer valer allò que "la millor defensa és l'atac..." i evitar, d'aquesta manera, que els nacionals, prengueren, una altra vegada, la iniciativa.

Aquesta iniciativa bèl·lica per part de la República va esdevenir una de les batalles més dures, i mítiques, de la Guerra Civil espanyola.

Segurament que una mena d'herència de l'enrenou aixecat per les guerres carlistes i un reflex de la gran guerra de les trinxeres que va assolir el cor europeu.

La confrontació, en les esquerpes terres de Terol, va ser una mena d'aperitiu, de moltes imatges que, anys després, es tornarien a veure al cor europeu amb la Segona Guerra Mundial.

Des de mitjan mes de desembre fins al 24 de desembre els republicans van menjar el terreny als nacionals.

Després del 24 al 31 de desembre les tornes van estar, una altra vegada, al bàndol nacional; per tornar als republicans fins, més o menys, el 8 de gener. Així, doncs, aquell dia, enviaren als últims nacionals de la capital del *torico* (més avall us ho expliquem més acuradament).

Com va passar en altres fronts, en Franco, després de moure les tropes d'Aranda es va capficar en recuperar aquest emplaçament.

Després del 8 de gener, que, estratègicament, tenia un valor, gairebé, incàlculable i que fou decisiu amb de l'esdevenir final de la Guerra Civil.

Els nacionals van iniciar la contraofensiva des dels Pirineus amb el que es coneix com el front d'Aragó. Tot i que això ens duria a explicar molt més enllà i, avui, ens volem centrar en la Batalla de Terol.

Un dels punts que ens ha cridat l'atenció en revisar aquest període històric ha estat l'empenta que mai va perdre l'exèrcit nacional...

És com si es capficaren de ple, sabent, que allò no ho podrien perdre.

Fixeu-vos amb aquesta data: del 24 al 31 de desembre, això que els nacionals ja estaven acabats es transforma en un no rigorós, ja que aquests van agafar força i van tornar a fer-se amb els pobles del Campillo, San Blas i amb el barri de Guea.

Aquestes conquestes dels republicans, per després tornar-ho a perdre, van ésser una constant no només en aquesta batalla... Molts dels altres fronts es van caracteritzar per aquest tret, cosa que no deixa d'ésser significatiu.

Els republicans, és cert, van demostrar ser més disciplinats a l'hora d'emprendre l'ofensiva, el 15 de desembre, però els va faltar saber mantenir les posicions.

Així, doncs, el 31 de desembre, molts d'ells, davant una nova empenta de l'exèrcit nacional, va fugir i van deixar Terol gairebé, una altra vegada, als nacionals... però aquests no van agafar la plaça, cosa que, ens pot semblar de bojós.

Certament que el general Rojo va aplegar des de València per donar ordres a les tropes republicanes. Va ordenar un sever contraatac i va fer recular els nacionals. El

temps, avui tant com mai, va ésser un aliat dels republicans.

L'edifici de la Comandància, primer, el 7 de gener, i el Seminari, l'endemà, són els dos últims en caure a mans republicanes, des del setge, ja que els nacionals es resistien amb una voluntat de ferro.

Malgrat això, és significatiu com va caure aquest últim edifici, fixeu-vos, segons hem pogut concloure de moltes lectures: "el coronel Barba va ésser informat del que el dia abans havia passat a la Comandància i, aquest, prefereix evacuar el personal no combatent; i va destinar les seves tropes a la resistència fins a la fi, però hi ocorre que durant l'evacuació, moltes de les seves tropes, es passen (gràcies a l'enrenou) al costat republicà, el coronel Barba, va intentar impedir-ho amb la pistola a la mà, però, a la fi, va caure presoner dels republicans".

L'última fortificació nacional ja ho ha deixat de ser... El dia següent, els republicans, van intentar fer-se amb la Muela, però ja no van poder. El general Rojo, aleshores, va decidir preparar la defensa de Terol, i va donar per acabada la batalla. Cosa que, penssem, mai van fer els "mandos" de les tropes nacionals. Rojo va deixar la defensa a mans de l'exèrcit de Llevant i es va emportar les millors, i més condicionades, tropes cap atacar per Extremadura, per tal de tallar els nacionals en dues parts i, després, atacar pel front d'Andalusia.

Mentrestant, Franco va decidir, ara amb més tranquil·litat, ja que no tenia cap mena de pressa (en no tenir tropes per auxiliar a l'interior

Forces republicanes en el Front de Terol en el fred del desembre del 1938

de Terol) que no va poder atacar, la ciutat de Terol, per la part frontal, així que allò que fa és atacar el Muletón i el Alto de Las Celadas per tal d'agafar per l'esquena les tropes republicanes que defensaven la ciutat, i les van desbordar pels dos costats.

L'artilleria i l'aviació van ésser dos peces bàsiques per tal de fer-se amb aquests dos emplaçaments, sense patir massa baixes. Mentrestant, els republicans van tornar a sofrir de debò.

La confrontació va entrar en un estira-i-arrotonsa, però l'aviació, les peces d'artilleria i la iniciativa estratègica fan que els nacionals avançaren... un exemple és l'atac dels republicans damunt el punt estratègic de Los Cabezos, però, finalment, són rebutjats i fugen.

Entre els dies 5 i 7 de gener va començar l'ofensiva d'Alfambra que actua damunt les tropes republicanes, com fent un cercol. Els republicans, en algunes posicions, intenten contraatacar, però les "intentones" es queden, només en un fet.

Tot i això el 15 de febrer els republicans van intentar tallar les comunicacions a l'alçada de Viver del Río, però, aquestes, van quedar arreglades altra vegada pels rebels dos dies després.

Això és el 17 de febrer, data en la qual els nacionals comencen l'atac ofensiu de forma final, tot i la resistència republicana.

Els republicans tornen a preparar un contraatac, però la corporació municipal abandonava el poble.... mal presagi. Lluita prou acarnissada, i va aplegar el cos a cos, fins al 22 de febrer, data en què el Campesino, davant la situació, decideix abandonar la capital de la província de Terol.

Aquell dia els primers a entrar a la ciutat van ser una companyia de la Guàrdia Civil, ja que ja coneixien de molt abans la ciutat i els carrers amb els amagatalls.

Mentrestant, el Campesino i els seus van fugir com a coets, i van aprofitar la vall del riu Túria.

Quant al nombre de baixes el resultat és ben paregut, però el desgast i les estratègies, així com el joc de les posicions, damunt el mapa de la guerra, va afavorir molt més el bàndol nacional, i va quedar tot de cara Franco, que només havia d'estirar-se una mica, de cara a la mar, per tallar les tropes republicanes i prendre la iniciativa damunt el punt estratègic de l'Ebre, i va fer que els republicans hagueren de llançar-se a la seva conquesta amb l'anomenada Batalla de l'Ebre, amb la que volien guanyar molt

de temps i, potser, donar un cop d'efecte, ja molt difícil en aquells dies.

Durant poc més dels dos mesos que va durar la batalla, la ciutat de Terol i el seu entorn, van quedar devastats més enllà dels efectes directes de la confrontació bèl·lica, ja que les baixes temperatures van ésser especialment esquerpes, i significatives, en aquell segon hivern de la guerra.

Es va aplegar, molts dies, fins a 18 graus sota zero. Així que als mals que assolaven als exèrcits, fruit de les bales i les bombes es van sumar les greus conseqüències d'aquests freds.

Tots dos exèrcits van tremolar sota el front de Terol. Aquesta ciutat i el seu entorn van transformar-se amb la capital del fred, i va fer d'aquell hivern el període més llarg i aspre de la Guerra Civil.

Diuen alguns testimonis que va quedar d'aquell front que, molts dies, les forces es concentraven més en combatre el fred que en lluitar contra l'enèmic de l'altra banda de camp del batalla.

Mentrestant, la població civil, sobretot dones, canalla i la vellesa sofrien, com mai, la rugositat de la guerra dins l'ambient gèlid i les escapades dels uns i dels altres, fruit de l'estira-i-arrotonsa que va caracteritzar aquesta batalla.

Tot sota la flassada de la incomprensió i l'abús de molts militars d'un i altre bàndol.

El front de Terol, més en concret la batalla per la seva capital, va esdevenir el trencament, si més no per aquesta vegada, del mite que l'exèrcit popular de la República era un exèrcit desorganitzat.

Diuen els entesos en guerra i en estratègies militars que, per tal de fer-se amb Terol, l'exèrcit popular es va autodisciplinar i van demostrar prou capacitat a l'hora de muntar estratègies i manobres.

Tot això va donar a l'exèrcit republicà un crèdit especial, una mena d'aval, al davant de la resta de governs europeus... tot i que, a la fi, això no va fer que aquests alçaren la seva postura de no-intervenció.

Amb la Batalla de l'Ebre també es va voler guanyar temps i el resultat fos, igualment, inútil per a les pretensions republicanes.

Mentrestant els governs italians i alemanys provaren l'armament i les estratagemes que, pocs anys després, van ficar en marxa per assolar Europa.

D'altra banda, sota el silenci i els ulls tapats del bloqueig, només la URSS, i per motius purament polítics (Stalin d'alguna manera seu cobrava i li convenia), va negociar amb un govern tocat i recelós, entre ells, des del primer dia.

De tota manera, aquesta batalla, va malmetre molt la moral dels republicans, en contra del

que podia parèixer en un principi, ja que Terol va caure, altra vegada, en mans de l'exèrcit nacional i aquesta reconquesta, fruit de la tossuderia franquista, ho van anar pagant en posteriors confrontacions en altres camps de batalla: com el del Segre o el de l'Ebre i, ja per acabar, la caiguda final de Catalunya.

Això sí, aquest front de Terol va donar una mica d'aire damunt el setge de la batalla de Madrid, símbol del "no passaran".

Però poc més per a les intensions republicanes, ja que, en perdre Terol van perdre, altra vegada, la iniciativa estratègica davant el camp de batalla i amb tota la franja est del país, concretament amb les comunicacions envers llevant i amb allò que abans ja vos anomenaven, i que anava des d'aguantar, rearmar-se i contraatacar.

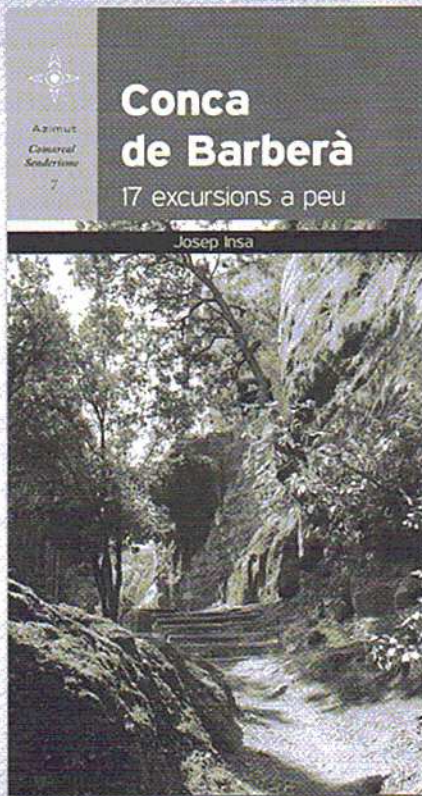
Els republicans van acabar, després de la Batalla de Terol, en

moltes de les seves poques perspectives per guanyar a l'exèrcit nacional en la Guerra Civil... si és que algú guanya en una guerra.

Notes. Un llibre i un testimoni sobre la Batalla de Teruel és: Pompeyo García Sánchez.

Aquest home que, al 1937, tenia tan sols 11 anys, i va escriure un llibre imprescindible per conèixer, des de l'òptica més humana i testimonial, allò que va significar aquests 70 dies de guerra.

El testimoni escrit és *Crònica humana de la Batalla de Teruel. Hechos y testimonios de los 71 días de la Guerra Civil*. Un altre llibre sobre el que sí podreu conèixer si llegiu el llibre d'Alfonso Casas Ologaray. Aquest s'anomena: *Lugares de la guerra, 35 itinerarios de la Batalla de Teruel*. De totes maneres, aquesta redactora, els intentarà apropar des de la seva veu.

CONCA DE BARBERÀ 17 EXCURSIONS A PEU

Autor: Josep Insa

Preu: 12,30 euros

Nombre de pàgines: 120

Nombre d'il·lustracions: 59

ISBN: 978-84-15403-57-9

Al llarg d'aquests 17 itineraris, pensats per fer-los a peu, podrem recórrer els llocs més escaients de la Conca de Barberà; això no vol dir que hi siguin tots, però l'autor sí que ha procurat que passessin pels principals llogarrets. Tant els més propers a Montblanc, capital comarcal, com els de l'entorn de Santa Coloma de Queralt, capitaleta de la subcomarca de la Baixa Segarra, amb una bellesa diferent de la zona anterior, tant pel paisatge com per les pedres velles (restes de castells, esglésies romàniques, pobles petits, alguns masos) i, és clar, per les panoràmiques que s'albiren des de llogarrets com Aguiló, el Montclar, Queralt, etc., i que són el bres de la capçalera del riu Gaià.

Cossetània
EDICIONS

C. de la Violeta, 6 • 43800 Valls • Tel. 977 602 591 • Fax 977 614 357 • www.cossetania.com

Notícies del Consell Comarcal

✓ Es va celebrar a Concactiva una jornada sobre la comercialització dels vins en els mercats d'exportació, organitzada per Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC), per explicar la importància de l'obertura cap a mercats exteriors en la venda de productes vinícoles. La iniciativa va comptar amb una molt bona acollida entre els cellers, tant de la comarca com del Camp de Tarragona, que van acudir en bon nombre a l'acte. Hi assistiren diferents representats destacats de Concactiva.

✓ El Servei de Turisme del Consell Comarcal de la Conca de Barberà, en col·laboració amb l'Ajuntament de Pira i el centre excursionista Bastó de Lluc, presenta una nova ruta de senderisme especialment indicada per fer-la en família i que segueix el curs del riu Anguera. Amb el nom de Camí s'ha batejat un passeig circular de gairebé 5 quilòmetres que recorre els imponents espadats del riu Anguera, afluent del Francolí. Es pot endinsar-se en una variada vegetació, formada per espècies de ribera com els xops i els canyissars, i també espècies no vinculades als espais fluvials, com el pi blanc o l'alzina. Cal aprofitar-ho.

✓ La Ruta del Cister va promocionar el sender que uneix els tres monestirs cistercencs: Santes Creus, Poblet i Vallbona de les Monges, a la fira TourNatur celebrada a la ciutat alemanya de Düsseldorf, els dies 31 d'agost, 1 i 2 de setembre.

✓ Finalitzà el taller de coneixement de l'entorn a Montblanc, organitzat pel Consell Comarcal en col·laboració amb l'Ajuntament de Montblanc. Aquell taller s'ha realitzat amb alumnes de Montblanc, Blancafort i Santa Coloma de Queralt. També hi assistiren alumnes de Xina, Marroc, Panamà, Bolívia, Senegal i Síria. L'objectiu ha estat el de proporcionar a aquells ciutadans tota aquella informació i coneixements necessaris de la societat en la que viuen. Una de les eines que s'aprofitaren en la labor fou el llibre del Sr. Gabriel Serra, *Els barris de Montblanc*, persona que a la vegada els va explicar la història d'aquells significats barris de la Vila. El taller, que es va iniciar al mes de juny, ha tingut una durada de 20,5 hores i s'ha dut a terme a la Biblioteca Comarcal Conangla i Fontanilles, de Montblanc.

✓ Amb motiu de la commemoració del Dia Internacional Contra la Violència de Gènere, el Servei d'Informació i Atenció a les Dones del Consell Comarcal, en col·laboració amb els instituts de secundària de la comarca, porta a la Conca l'exposició itinerant amb la voluntat de treballar conjuntament per la prevenció i eradicació de la violència en la parella. Aquesta exposició va dirigida sobretot al públic juvenil, tot i que també és d'interès per a persones d'altres edats. Aquesta exposició iniciarà el seu periple per la Conca el dia 14 de setembre i a l'Institut Martí l'Humà, restarà instal·lada fins al

dia 30 de setembre. Finalment, estarà a l'abast del públic en general a la Biblioteca Comarcal Conangla i Fontanilles de Montblanc.

✓ El Butlletí Jove que edita l'Oficina Jove Conca de Barberà ha arribat al número 200. El butlletí va emetre la seva primera edició l'agost de 2008 gràcies, a un equip de tècnics de joventut que van voler acostar les activitats i actes que es duen a terme dins el marc de la Conca de Barberà.

✓ Aquest estiu el Consell Comarcal, amb el suport dels ajuntaments de tota la Conca, ha estat desenvolupant el servei del Transport Jove. Durant els mesos de juny a setembre s'han realitzat un total de 12 serveis i han utilitzat el Transport Jove un total de 2.238 joves.

✓ El Departament de Territori i Sostenibilitat a Barcelona, el Consell Comarcal de la Conca de Barberà i l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, van signar un conveni relatiu a l'Ofideute. L'Ofideute és un servei gratuït d'informació i assessorament adreçat a les famílies que no poden fer front al pagament dels préstecs hipotecaris i es troben, per aquesta causa, en risc de perdre el seu habitatge principal. Si es troba en aquest cas, no dubti de posar-se en contacte amb l'Oficina d'Habitatge de la Conca de Barberà, al carrer Daroca, 1 (Concactiva), de Montblanc, a partir de mitjan mes d'octubre.

Obtenir rendibilitat dels nostres diners

Melcior Casanoves

A banda d'un atur galopant que no sembla que hagi de millorar aquest any (i si les previsions econòmiques acaben encertant, tampoc milloraran de forma clara en el 2013), l'Administració intenta sostenir els seus comptes **augmentant els impostos a la classe mitjana**.

Atès que és molt més senzill gravar les rendes del treball que obtenir-les d'altres, i el seu control és relativament senzill, acaben pagant més els que no tenen més. Una altra faceta són les nòmines, que cada vegada són més baixes com no poder omplir la bossa de la compra, encara més, si afegim l'efecte augment de preus que el recent increment generalitzat de l'IVA provoca.

Atès que per les despeses cada vegada disposem de menys renda, no ens queda cap altre remei que estalviar en tot el possible i **tractar d'obtenir la major rendibilitat dels nostres diners**.

Un factor en particular és l'apartat de les despeses i ingressos associats a la domiciliació de la nòmina a un determinat banc, és molt important buscar bancs que no cobrin comissions de servei si tenim la nòmina domiciliada. Els bancs necessiten clients i diners en compte, i hem d'aprendre a fer-nos valer. Entre un banc que no cobra comissions i un altre que en cobra, arriba a existir un estalvi d'uns 900 euros a l'any. Per tant, aprenem a estalviar en aquest sentit.

Hi ha bancs que ofereixen productes en millors condicions si tenim la nostra nòmina domiciliada. Per exemple, dipòsits més rendibles o préstecs hipotecaris en condicions preferents. Busquem aquests tipus d'entitats sempre que puguem. En l'apartat d'assegurances, cal aprendre a comparar amb les asseguradores del mercat, no signant precisament amb la que ens digui el banc. En aquest camp també hi ha un important estalvi a valorar i buscar.

La rendibilitat dels saldos en compte és una cosa a tenir molt present, sempre que ens sigui possible. Contractar la nòmina que ens ofereixi algun tipus de rendibilitat o que ens permeti accedir a comptes remunerats sense cost addicional és important. La nòmina és avui dia un tresor molt buscat pels bancs, ja que és un diner que els entra cada mes i resguarda a la vegada algun possible crèdit.

A més de la rendibilitat directa, és possible guanyar diners en el percentatge dels nostres rebuts domèstics, que alguns, la majoria perdonen la seva aplicació.

De totes maneres, no ens hem d'oblidar de tenir en compte la solvència i professionalitat de l'entitat financera a la qual dipositarem la nostra nòmina, ja que probablement ens casem amb aquell banc durant molt temps. Malgrat que els diners en comptes i dipòsits

està garantit fins a 100.000 euros pel Fons de Garantia de Dipòsits, no està de més assegurar-se que el nostre "soci" financer sàpiga fer el seu treball, per al nostre profit.

Amb aquesta informació arriba l'hora de comparar les millors ofertes de nòmina i seleccionar el banc en el qual dipositar uns ingressos mensuals que tan esforç ens costa guanyar i mantenir.

A continuació exposarem les ofertes dels bancs i caixes principals.

- La Caixa regala un TV 22".
- Bankinter 5% primer any Evo % TAE.
Cuenta nòmina. Sense comissions Cuenta nòmina. 2% segon any Cuenta nòmina. Retorna 1% rebuts pr. Targetes gratis. Avançada nòmina Targetes gratis.
- Banesto: Retorna 3% rebuts pr.
- Openbank Retorna 1% rebuts pr. *Cuenta nòmina. Sense comissions Cuenta nòmina. 3% descompte en compres. Targetes gratis 2% id. en gasolina.*
- Banco Popular 6% descompte rebuts llar BBVA. Sense comissions. *Cuenta nòmina. Targetes crèdits gratis. Cuenta nòmina TV 22" o Pad gratis TV 22" o Pad gratis Targetes gratis.*
- Santander Sense comissions Sabadell 3% rebuts domiciliats. Targetes gratis. *Cuenta nòmina. Anticipa nòmina. Cuenta nòmina. Devolució 2% carburants.*

Excursions del CAM

Tot i un fort agost associat a una calor implacable no s'aturen les sortides del CAM i, com és tradició el 1 i 2 de setembre es porta a terme la sortida als Pirineus.

Aquest cop les operacions estan centrades a Esterri d'Aneu al Pallars Sobirà. Per tal d'aprofitar els dies, el dissabte tenim una sortida cap a la Vall de Cabanes. Seguim el camí cap a l'estany de Cabanes i tot seguit ens endinsem al espectacular bosc de Gerber on diuen que el seu envetà és dels més grans que et pots trobar; és com per quedar bocabadat. Amb aquesta bona impressió anem cap a Esterri per passar la tarda.

Diumenge a les 5 hores peu a terra. Esmorzar i amb cotxes cap al Coll de la Bonaigua.

Agafem el camí de la Vall de Ruda. Unes passes més enllà, el pont de Locampo i molt prop fem un passeig pel preciós bosc del dit Locampo. Anem gaudint de la travessa acompanyats d'un fred intens, núvols i boira; que

ens fa pensar com acabarà la jornada.

De sobte ens trobem al davant del Circ de Saboredó on els protagonistes són els llacs. És tot un espectacle que agraïm contemplar. Fem descans i avituallament en el seu refugi. Després seguim per una forta pujada fins al coll de l'Estany Gelat (2.465 m) on apreciem la vista que ens permeten veure els núvols. Arribem al refugi lliure de Mataró on aprofitem per fer un mos al mateix temps que ens cauen els primers flocs de neu de la temporada.

El refugi és metàl·lic i fa més fred dins que fora, per tant, toca caminar per combatre la temperatura. Pas a pas arribem a l'estany Gerber, i després de gaudir-lo enfilem camí cap a la Peüllà, lloc on donem per acabada aquesta magnífica caminada. Novament, a Esterri, on ens retrobem amb els companys que han fet una caminada més curta pels voltants del poblet dit, Alòs d'Isil.

Passada la festa major ens desplaçem a la comarca veïna de les Garrigues i, en concret, al poble de Tarrés per tal de conèixer la Ruta dels Forns de Calç, que es troba en aquell terme. Els forns de calç van ser operatius fins als anys 60 del segle XX.

A Tarrés en podem trobar uns 60 en forma de desús. Comencem a caminar per l'inici del camí, i veiem part dels 28 forns que es compon aquesta ruta. Enrere queda el Comadivina del Ros, Assèguils del Rabadà fins arribar al toll de la Gravera on ens desviem uns metres per visitar els Forns Bessons del Pla del Xató i, tot seguit, un dels forns més ben conservats de Tarrés i de les Garrigues que és el Forn dels Assèguils del Joan Roig.

En el seu interior es pot veure l'olla on s'acumulaven les cendres durant la cocció. El camí és una delícia que transcorre quasi tot pel mig del bosc. En la caminada anem deixant els forns la Pura, Pubillet, Paris i, alguna cabana de volta. Entrem a l'obaga de les Comes de Montgrat on hi trobem la font del Pujol (avui seca).

Acte seguit arribem al Pla del Cintet (676 m), el punt més alt de la jornada on hi observem una bona panoràmica.

Seguim pels Plans del Fuster pel mig d'un parc eòlic fins arribar a la zona del Codoç on ens espera un espectacular mirador on s'hi veu la Conca. Ara ens trobem als Plans de Tarrés deixant les Eres, costes del Mosset, currull de l'Engràcia fins arribar al poble on encara tenim temps per fer un tomb per transitar pels seus carres.

A la portalada de l'església, donem per acabada aquesta distreta i curiosa caminada que ens ha permès un altre cop descobrir un nou indret veí de la Conca.

Bonica foto del grup en una de les excursions (fotografia de Lluís López)

✓ En l'article "Un montblanquí de 66 anys escala l'Everet", publicat en el número anterior hi constaven unes dades errònies del domicili i telèfon del Sr. Clofent. Les correctes són: Sr. Joan Clofent. C. Jacquard núm. 65 (08205) Sabadell. Telèfons 93 726 23 20 i 676 481 818. I l'adreça electrònica: joan@clofent.cat. Preguem es tingui en compte.

✓ **Montblanc va contribuir amb un bon planter d'addictes a la Diada** que aquest any s'ha complementat amb la d'Independència. En primer lloc, un important míting a la plaça Major organitzat per Esquerra Republicana amb assistència de l'important líder del partit acompanyat del nostre alcalde Josep Andreu. Després la marxa per la Independència, que va sortir de la Vila i va acabar a Poblet, amb una concurrència de més de 500 persones i, finalment l'aportació d'un gran número de simpatitzants a la Manifestació de Barcelona on s'hi traslladaren amb autocars. També, un bon nombre de senyeres i estelades aparegueren en balcons i finestres de la població aquells dies. Pot estar content el partit de la contribució montblanquina.

✓ **La Diputació de Tarragona ha signat un conveni de col·laboració amb la Lliga Contra el Càncer** de les Comarques de Tarragona i Terres de l'Ebre per tal que l'organisme pugui executar activitats de prevenció i investigació del càncer, millorant, d'aquesta manera la salut i la qualitat de vida de la població. L'acord l'han subscrit el president de la Institució, Josep Poblet, i el president de la Lliga Contra el Càncer de les Comarques de Tarragona i Terres de l'Ebre, Joan Borràs. La Diputació aporta 20.000 euros per tal que

l'entitat pugui dur a terme els estudis d'investigació programades per l'any 2012.

✓ **El monestir de Vallbona de les Monges va acollir la seva primera actuació d'enguany**, dins el cicle de concerts de la Ruta del Cister. La nostra admirada soprano Begoña López i el pianista Alejandro Zabala van fer les delícies dels més de cinquanta espectadors que es van donar cita a l'acte. Els dos virtuoses van oferir el recital mateix que han visitat les grans ciutats europees, basat en l'obra de diversos compositors catalans, com Frederic Mompou, Miquel Querol o Xavier Montsalvatge.

✓ **La Diputació de Tarragona col·labora en el finançament** de despeses derivades del funcionament, conservació i manteniment dels consultoris mèdics locals. Enguany, destinarà gairebé 450.000 euros entre els 120 municipis i entitats municipals descentralitzades (EMD) de la demarcació. Les inversions serviran per finançar obres menors, equipament clínic, mobiliari general i despeses de funcionament. Tretze municipis de la Conca de Barbera serà emparats amb 45.656 euros.

✓ **L'historiador montblanquí Josep M. Grau i Pujol** fou l'encarregat de realitzar el pregó de la Festa Major del poble de Montral, la seva intervenció versà sobre el procés de despoblament de les Muntanyes de Prades en els segles XIX i XX i les perspectives de futur. El pregoner en els darrers anys s'ha especialitzat en l'estudi de les migracions rurals de les nostres comarques.

✓ **Va tenir lloc a Barberà, l'amena conferència** que portà

per títol "La Família Contijoch: 4 segles d'història a Barberà", a càrrec d'Eduard Contijoch i Miquel. L'acte fou auspiciat per l'Associació d'Amics del Castell de Barberà. En el marc privilegiat del Castell, el conferenciant va exposar el resultat de la seva recerca que l'ha permès resseguir la història de la seva família des del segle XV fins a mitjan segle XIX en què es traslladà a Montblanc, i on encara hi continua essent. La ponència fou prologada per Sr. Carles Bertran, president dels Amics del Castell i per la Sra. Montserrat Eek, regidora de Cultura de Barberà. Els assistents que ompliren la sala de conferències seguiren l'agradable exposició feta pel Sr. Eduard, en què combinava les dades dels seus ancestres familiars amb la història de Barberà. Al final l'auditori conversà amb el ponent el contingut de la xerrada i va compartir una copa de cava.

✓ **L'Associació Juvenil Barjaula va organitzar** la dotzena edició de la Disco-Festa, celebrada el 8 de setembre a partir de les 12 de la nit a l'aparcament de Sant Miquel dins els actes de la Festa Major de Montblanc. A diferència de les edicions anteriors, només hi hagué una única sessió de la festa. L'amenitzaren DJ Samel, DJ Come Back, DJ K-bes i DJ Pablo del Sol, i foren els encarregats de fer ballar els centenars de joves que assistiren a la Festa. La nit va finalitzar amb l'entrega de premis i el tradicional esmorzar de celebració de la Festa Major.

✓ **El Centre d'Iniciatives Empresarials Concactiva realitza sessions** d'assessorament a les persones de la comarca amb vocació emprenedora que tenen dubtes a l'hora de crear una empresa i avalua-

ar-ne la viabilitat. Concactiva com a centre reconegut per la Generalitat de Catalunya dins del Programa Inicia per la creació d'empreses dona informació necessària per tirar endavant el projecte d'empresa en les diferents fases d'avaluació del procés de creació d'una empresa o de la seva consolidació.

✓ **Notícia per a tots els telèfons mòbils:** si truqueu al núm. 088 ja es poden comunicar tota mena d'accidents i emergències. L'aplicació és d'àmbit nacional. Aquest número és gratuït mentre els 091 i 092 són de pagament.

✓ **L'Aplec de Treballs 29 a RACO.** Des del 12 de setembre es poden consultar per Internet els textos complets de la revista del Centre d'Estudis de la Conca de Barberà, *Aplec de Treballs 29*. Es poden consultar al web: <http://www.raco.cat/index.php/Aplec/issue/view/18225/showToc>.

En tot el 2011 la revista va assolir la xifra rècord de 13.502 consultes o descàrregues en les comarques del sud de Catalunya, sent-ne una de les principals consultades. A més, recordem que ni Tarragona ni Reus no tenen cap revista activa a Revistes Catalanes d'Accés Obert (RACO). Els centres d'estudis situats fora de les ciutats són els més actius i no compten amb cap ajut de la Universitat Rovira i Virgili, tot un exemple de societat civil.

✓ **Va tenir lloc la presentació del llibre *Els templers: guerrers de Déu entre Orient i Occident*, dels autors Joan Fuguet i Carme Plaza a la capella del Castell de Barberà el dissabte 22 de setembre. L'acte estigué presentat per Valentí Gual, professor d'Història Moderna de la Universitat de Barcelona i alcalde de Rocafort de Queralt, davant un nombrós públic que en tot moment mostrà el seu interès. En acabar es va servir als assistents una copa de cava trepat de la Cooperativa Agrícola de Barberà.**

✓ **L'alcalde Josep Andreu va ser entrevistat pel Diari *El Punt*, d'on en traiem el següent extracte:** "Regidor montblanquí durant 12 anys, Andreu té una àmplia experiència política. Alcalde durant tres legislatures no consecutives, ara governa amb majoria absoluta sota les sigles Agrupació Catalana. És el nou president d'ERC al Camp de Tarragona i vicepresident de L'AMI. També ha estat senador i diputat al Congrés. Els punts bàsics de l'entrevista foren: "Els partits han de prendre decisions". "Després de l'Onze, canviaran moltes coses. Serà el torn de les diputacions i les ciutats". "Per tàctica i convicció, no hem de fer un discurs antiespanyol". "Caldrà esforç per aixecar un país destrossat".

✓ **La revista musical catalana *Enderrock* ha publicat una ressenya del llibre disc *Montblanc subjectiu, batec montblanquí*, del qual n'és autor en Maties Masalles. Segur que el llibre ha de merèixer l'aprovació d'un ampli sector de públic, en haver-se fet eco aquella important revista. Felicitem el montblanquí Maties Masalles.**

✓ **L'antic Hospital de Santa Magdalena acollí l'acte central de la campanya "Prou espoli. Ara República Catalana", d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), a la Conca de Barberà. A l'esdeveniment, hi intervingueren Alfred Bosch, portaveu d'ERC al Congrés dels Diputats, Josep Andreu, alcalde de Montblanc i vicepresident de l'Associació de Municipis per la Independència, i Isabel Sales, presidenta d'ERC a la Conca de Barberà. La campanya "Prou espoli. Ara República Catalana" vol denunciar l'espoli fiscal que patim els catalans, i té com a sortida el patrocini de la República Catalana independent.**

✓ **L'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà va programar**

la II Jornada Cinematogràfica. "Imatges que fan història". Es tracta d'un muntatge que conté fragments d'enregistraments de Josep Cabeza, Anton Castellà, Josep M. Marquès, Josep Mateu, Ramon Requesens i Francesc Rull, que abracen el període 1934-1984 i tenen un clar caràcter documental amb imatges de Montblanc, Poblet i Solivella. L'acte tingué lloc el divendres dia 21 de setembre a la capella de l'antic Hospital de Santa Magdalena, seu de l'Arxiu Comarcal, del Raval de Santa Anna.

✓ **Terrània, el Festival Internacional de Ceràmica de Montblanc es va celebrar els dies 28, 29 i 30 de setembre. El cartell i la portada del fulletó estan inspirats en l'obra dels ceramistes txecs convidats a Terrània, Yasuyo Nishida i Vladimir Groh, a qui es dedicarà l'exposició central del festival "Porcellana 2012" i que tingué lloc al Palau Alenyà de Montblanc. Tot i haver-hi un marc econòmic difícil, Terrània aconsegueix tirar endavant, i manté la seva qualitat. Enguany l'organització ha volgut potenciar les activitats per tal de fer més partícip el públic visitant i aproximar la ceràmica tant a adults com a infants. La Diputació de Tarragona va donar suport a aquest Festival Internacional de Ceràmica. Com sempre obtingué el favor del gran nombre de públic forà que va visitar la Vila per aquest motiu.**

✓ **La Mulassa de Montblanc segueix en plena activitat amb la visita a la ciutat de Tarragona durant les Festes de Santa Tecla, recorrent els carrers més emblemàtics de la ciutat abarrotats de públic que no es volgué perdre's la XXX Mostra de Folklore Viu, aquest any dedicat a Mulasses de Festa, en coincidir amb el 25è aniversari de la Mulassa de Tarragona. La Rambla Nova fou el punt de partida d'aquesta mostra que va comptar a més de la Mulassa de Montblanc amb vuit mulasses de les nostres contrades**

més la Geltrú, Bessan (França) i la de Tarragona, és clar.

✓ **El director del paratge natural de poblet, el Sr. Anton Vallvey**, realitzà una xerrada informativa, el 29 de setembre, al Museu Comarcal de Montblanc, aprofitant inici de la temporada dels bolets, per donar a conèixer les mesures sobre el pla pilot de regulació de recol·lecció de bolets dins l'àmbit del paratge natural de Poblet i de la seva zona d'influència.

Cal indicar també que, amb data 6 de setembre de 2012, es va publicar al Diari Oficial de la Generalitat l'aprovació del pla pilot de recol·lecció de bolets dins l'àmbit

del paratge natural de Poblet. Bo és que es duiguin a terme aquestes sessions informatives per educar als ciutadans en aquesta matèria tan popular; felicitem, per tant, els iniciadors d'aquesta iniciativa.

✓ **L'Obra Social "la Caixa" i l'Institut Ramon Muntaner** van organitzar una visita guiada a l'exposició "Cellers. Cooperativisme + Modernisme", realitzada al Caixaforum Barcelona el dissabte 22 de setembre a les dotze del migdia.

✓ **El dissabte 29 de setembre festa del barri de Sant Miquel**, tingué lloc una xocolatada popular a la Torre de l'Associació Ju-

venil Barjaula. De xocolata i coca n'hi hagué per a tots els assistents. D'aquesta manera, Barjaula contribueix a les festes tradicionals del barri, ja que té la torre seu precisament en el barri.

✓ **El Museu i Forn de Vidre de Vimbodí** (www.museudelvidre.cat), gestionat per l'Ajuntament de Vimbodí i Poblet, iniciarà aquest curs 2012-13 els primers tallers escolars dedicats als oficis tradicionals de vidrier i sargaire, molt presents antigament. Els detalls d'aquesta nova iniciativa s'han presentat als directors de centres escolars de la Conca de Barberà, en una reunió organitzada pel Servei

d'Ensenyament del Consell Comarcal i de l'empresa dels tallers.

✓ **Joan Rovira Grau** fou elegit novament jutge per unanimitat en la sessió celebrada en l'últim ple de l'Ajuntament. L'elecció el confirma per a un període de quatre anys més. La reelecció es deu als mèrits i a la competència que va exercir el càrrec el nostre compatriota en l'exercici anterior. Felicitats, Sr. Rovira!

✓ **Després d'anys de servei a l'Arma d'Aviació** s'ha jubilat el nostre apreciat compatriota Francesc Giménez Pedrol, després d'haver arribat en la carrera militar a la graduació de coronel d'aquella Arma. Es dona la circumstància que aquesta graduació el portà a ser el cap de control de tots els aeroports de Catalunya, començant pel del Prat i acabant pel de Girona. Últimament exercia de mà-

xima autoritat militar de l'Arma d'Aviació a Catalunya. Al recent jubilat li va faltar temps per venir a residir a la nostra Vila on el podem saludar sovint, cosa que ens congratula. Esperem que pugui gaudir d'aquesta merescuda jubilació, juntament amb la seva esposa durant molts anys.

✓ **L'afamat pintor Ponç Granollers** va exposar a la Sala Sant Miquel, propietat del nostre amic Sr. Joan Miquel Sanfeliu. Granollers és molt conegut a Montblanc per haver-hi portat a terme diferents activitats relacionades amb el seu art, i com sigui que és un excel·lent pintor i molt apreciat a la Vila, estem segurs que la venda de quadres superaria les expectatives. Així, doncs, fins a la propera exposició, Sr. Ponç!

onades amb el seu art, i com sigui que és un excel·lent pintor i molt apreciat a la Vila, estem segurs que la venda de quadres superaria les expectatives. Així, doncs, fins a la propera exposició, Sr. Ponç!

✓ **Joan Solé Guarro i Josep Cabeza Casas**, dos excel·lents amants del dibuix i d'altres activitats artístiques manuals, van exposar del dia 30 d'agost al 21 a la sala polivalent de la Biblioteca Conangla i Fontanilles una mostra que sota el títol "Exposició de Mosaics Teules i Quadres"

oferia un mostrari de diversos objectes. No obstant això, van destacar les obres de dibuix i pintures de cada un d'ells.

Aquest certamen demostra una vegada més que uns bons afeccionats poden superar en casos molts professionals.

✓ **Montblanc** va ser declarat municipi "territori català lliure i sobirà" en el ple de l'Ajuntament celebrat el dia 26 de setembre. Fou aprovat per unanimitat. Els 13 regidors de l'Ajuntament voten a favor de la moició. Aquesta va ser presentada per tots els grups que van consensuar el text abans de la sessió plenària.

✓ **Activitats culturals del bimestre.** La majoria durant els dies de la Festa Major: A la Sala Polivalent de la Biblioteca Conangla, els historiadors Joan Fugueta i Carme Plaza van presentar el llibre de la seva autoria *Els templers, guerres de Déu, entre Orient i Occident* al nodrit auditori que omplia la sala. La presentació, feta amb suport audiovisual, fou una autèntica lliçó d'història que el públic celebrà amb un fort aplaudiment. Sens dubte aquest llibre es farà un bon racó a les biblioteques en el tema dels templers.

✓ Important fou l'acte de l'homenatge al catedràtic de musicologia Sr. Francesc Bonastre i Bertran, dut a terme en la sala d'actes del Museu Comarcal. L'acte, presidit i presentat per l'alcalde de la Vila, Sr. Andreu, el president del Museu, Sr. Gomis i els professors Cèsar Gamell, i Ricard Cabré, resultà un càlid homenatge que, tal com digué un dels presentadors, era de fet el reconeixement de tota Vila. La sala plena de gom a gom seguí amb interès els discursos de les personalitats, en especial el del Sr. Bonastre que exposà el seu parlament amb intervencions musicals pròpies que marcaren la seva vida. Sorprenent, foren la pila d'adhesions a l'homenatge rebudes d'altres personalitats musicals de tot el món. El Sr. Bonastre, visiblement emocionat agraià als assistents i a població, al nostre criteri, el ben meregut homenatge.

✓ La residència Llar Conca de Barberà, com ja li és costum en aquestes dates, va programar un sessió d'actes de Festa Major per als residents, lluint-hi les següents activitats: en caràcter destacat, l'exposició de vestits de núvia de diferents dècades que fou

molt visitada inclusiu per forans a la Llar. Entre altres, també es programà un ball de Festa Major, una sessió de cinema i, finalment, la visita col·lectiva al Santuari de la Serra, per part dels residents vàlids.

✓ També va resultar molt interessant l'exposició de caixes artístiques de Mercedes Loperena. L'exposició de la senyalada artista de nacional mexicana versà sobre caixes de fusta on l'artista hi havia pintat escenes de l'art clàssic mexicà. La presentació la féu el Sr. Gomis i, en nom de l'artista, el seu marit, el nostre benvolgut amic Ramon Viñas, i va fer-ne una inspirada narració de la delicada obra de la seva esposa. Les paraules finals de la interessada foren molt aplaudides pel públic assistent.

✓ Finalment, el concert de cant i piano a càrrec del professor del Conservatori de Vilaseca, Sr. Marc Torres, i de l'esplèndida soprano Maria Escobar. L'acte es portà a terme en el Museu Comarcal el 15 de setembre. Els dos artistes foren molt aplaudits pel nombrós públic assistent. Es dona la circumstància que la soprano és filla de Maria Felip, germana del nostre farmacèutic Jaume Felip.

✓ Important l'exposició de pintura de Teresa Felip, que versava sobre temes de Montblanc, que es pot veure a la Sala Sant Miquel. Es recomana l'assistència.

✓ En el moment de tancar la redacció ens arriba la feliç notícia que el nostre alcalde, Josep Andreu, ha estat anomenat pel Consell Nacional d'Esquerra Republicana cap de llista per Tarragona en

les pròximes eleccions del mes de novembre.

Aquest fet mostra la popularitat que Andreu cada dia té més en el difícil món de la política, motiu pel qual el felicitem. En el proper número d'*El Foradot* donarem més ampli contingut de la notícia.

✓ **Defuncions a la Vila:**

- A l'edat de 47 anys va morir a Barberà, on residia, el jove Josep Ramon Dulcet Tous. La mort fou comentada a la població a causa de l'edat primerenca del difunt i els seus pares molt coneguts entre els nostres convilatants.
- També, a una edat impròpia per a expirar, la mort de Conxita Mateu Caminal víctima de cruel malaltia. La difunta tenia 60 anys en el moment de l'òbit.
- A l'edat de 95 anys ens va deixar el Sr. Josep Bosch Barril, persona que havia exercit d'interventor en el que fou el Banc Central. Tant pel seu caràcter moderat com per l'atenció que tenia amb el públic tenia el respecte de tothom, motiu pel qual els funerals foren concorreguts per molts montblanquins.
- També va expirar el Sr. Àngel Torija Sobrino, persona que hom recorda com l'excap de l'Estació de Renfe de la Vila durant anys. Sentiren la seva mort la seva esposa, fills i nét Àngel, esporàdic col·laborador d'*El Foradot*.
- El Full Parroquial va publicar les següents defuncions: a Mèxic, del pare Gaietà Rosell, natural de Vilavertr i del pare Joan Civit (missioner paül), natural de Blancafort.

Tots els familiars rebin el condol *El Foradot*.

Fotografia incògnita

On es troba aquest plafó? Pista: es troba al vestíbul d'un edifici noble (foto: Ramper)

Encertants del número anterior: Antonio Sosa, Josep M. Sans Roselló, M. del Carme Moix, Jordi Romeu, Montserrat Pallerola, Dolors Torruella, M. Dolors Sans Roselló, Àngela Sigró, Àngela Martín, Montserrat Vallverdú.

Recordem que els endevinants seran premiats amb un llibre, obsequi de Cossetània Edicions.

Fotografia humorística del bimestre

El mico serà el guia?, del qui l'ha de fotografiar?

Cites

- Observant l'Univers incompreensible, es manifesta una intel·ligència superior infinita. EINSTEIN
- Mai he negat l'existència de Déu. Penso que la teoria de l'evolució és totalment compatible amb la fe. És impossible comprendre que d'Univers immens hagi estat fruit de l'atzar. DARWIN

Vers la crisi

- Les crisis poden portar progressos, ja que la creativitat neix de l'angoixa, "com el dia neix de la nit obscura". EINSTEIN
- Les grans crisis no vénen soles. Arriben amb unes enormes ulleres que permeten veure les coses d'altra manera... RAMON AYMERICH
- Cap mal dura cent anys. ROMANÇER POPULAR
- No hi ha mal que per bé no vingui. ROMANÇER POPULAR
- La crisi no és real. És un fre que el "Bureau Mundial de l'Economia" ha imposat per restringir la tendència dispendiosa del consum, atenent que la societat del món occidental es passava de rosca en estirar més el braç que la màniga del benestar i, que de seguir en aquesta tendència... ens hauria portat a una crisi de majors dimensions? Apa, doncs, a meditar!

**LA NOVA REMODELACIÓ DE LA PLAÇA DE SANT FRANCESC HA QUEDAT ESPECTACULAR:
LLOC PER A FÒRUMS, ACTES DE SANT JORDI, BALLADES DE GEGANTS I PER DESCANSAR-HI.
MONTBLANQUÍ FORÀ, VINE A GAUDIR-LA!**

Temps recents passats

Al mes d'octubre s'inicia la temporada d'excursionisme, per tant, res millor que aportar una fotografia evocadora.

La fotografia es realitzà a la Font d'en Serè, el dia de l'aniversari del Club Excursionista Montblanc, 26 d'abril de 1959, amb motiu de l'estrena de la ten-

da de campanya que portava el títol ESPLAI.

Hi foren presents:

Fila de darrere: Joan Capdevila, Núria Martí, Josep M. Àvila, Sebastià Tous, Ramon Tarragó.

Fila anterior: Ramona Magrinyà, Luisa Ruedas, Trini Carreras, Mercè Jávega, Antònia Cendra.

Agenollats: Angelina Plans, M. Dolors Torruella, Josep Civit, Carles Masdeu, Josep Tàrraga.

Asseguts: Josep Martín, Teresa Marsal, M. Dolors Sans, Sebastià Pedrol, Paquita Martí.

(Fotografia cedida per Carles Masdeu Bayarri.)

MONTBLANC
MEDIEVAL

GUIES TURÍSTICS

Costa Daurada
Ruta del Cister

